

State of the Union: Vi behøver mere end 'tværpolitisk overenskomst'; Vi har brug for et Nyt Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, USA, 29. jan., 2018 – Præsident Donald Trump kunne faktisk ikke have overset det på Davos Økonomiske Verdensforum. Alt imens han var anfører for en hyldest til investering i USA med dets nyligt indførte lavbeskatning og billige dollar, og herved glædede nogle multinationale administrerende direktører, så så konferencen hen til Kina og dets Bælte & Vej Initiativ som den afgørende faktor for at føre verdensøkonomien ud af den krise, der har varet siden 2008. Den kinesiske præsident Xi Xinpings økonomiske rådgiver Liu He var den taler, man lyttede mest intenst til. Kinas politik for udvikling af højteknologisk, økonomisk infrastruktur som fortræk frem mod målet med at udslette fattigdom – nu sammen med mange nationale partnere i Asien, Afrika og Latinamerika – blev anerkendt som et nyt »win-win«-paradigme, der kan overvinde både årsagerne til og de blivende virkninger af det transatlantiske, økonomiske kollaps, der fandt sted for et årti siden.

Selv Bloomberg News, i en angivelig nyhedsartikel her til morgen, sagde, »Med tilføjelsen i sidste uge af det arktiske område og Latinamerika, er den kinesiske præsident Xi Jinpings signaturpolitik, Bælte & Vej Initiativet, i sandhed blevet global. Kun USA, dets nabo Canada og dets allieret Japan mangler endnu at blive inkluderet i planen, der søger at bygge eller opgradere et netværk af hovedveje, jernbaner, havne og

pipelines«. Senere anerkender det, at Japan faktisk samarbejder i Bælte & Vej Initiativet, og at præsident Xi gentagne gange har inviteret USA til at gå med i det.

I sin State of the Union-tale tirsdag aften er den eneste måde, hvorpå præsidenten kan transformere sin administrations udsigter, at tilslutte sig den Nye Silkevej, i hvert fald som en overordnet forpligtelse, der følger tråden i hans nylige besøg til Kina, Japan og andre asiatiske økonomiske ledere.

Selv om han appellerer til det, venter der ingen »tværpolitisk overensstemmelse« i den splittede og miskrediterede Kongres, af hvilken flere end 50 af dets medlemmer er fratrådt i løbet af blot én kongressamling.

Det to år lange fremstød fra britiske og amerikanske efterretningstjenesters side for at ødelægge Trumps kandidatur og præsidentskab, har trukket et stort antal demokratiske opportunister ind. Dette må enten nedkæmpes, eller også må vi overlade USA til at være en Ny Kold Krig-politistat, hvor alle præsidenter kontrolleres af efterretningsfolk gennem hemmelige skandaler. Udviklinger, der har fundet sted i løbet af de seneste 24 timer, giver håb om, at det ikke vil lykkes, men, hvis det ikke knuses, vil disse personer, der følger en ny McCarthy-tradition, ikke acceptere noget mindre end en intenst antirussisk, antikinesisk præsident Pence.

Der findes ikke engang nogen »tværpolitisk overensstemmelse« at appellere til: Hvis Trump fremlægger sit totalt utilstrækkelige program for infrastrukturbyggeri og baserer den lille, statslige finansiering i dette på en forhøjet benzinskat, vil de vildledte, republikanske kongresmedlemmer i kammeret modsætte sig det. USA vil fortsætte med afindustrialiseringen; amerikanere vil fortsætte med at dø af opiat-overdosis; deres forventede levealder vil fortsætte med at falde. Byer og delstater, der er ambitiøse omkring udvikling, vil fortsætte med at sende delegationer til Kina.

Der findes et nyt paradigme at appellere til og gå med i, og som kan involvere den form for økonomisk genopbygning, rumforskning og teknologisk fremskridt, som Trumps vælgere stemte for. Præsidenten må tænke på verdensøkonomien fra toppen og ned, og gå med i den Nye Silkevej.

Foto: Præsident Trump taler for den samlede Kongres i februar, 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Genopbyg Amerikas hjerteland: Fra 'Rustbæltet' til 'Bælte & Vej'.

LaRouche PAC Internationale Webcast, 26. jan., 2018

Vært Matthew Ogden: I dag har jeg en særlig gæst, Bill Roberts, som er med fra Detroit, Michigan. Bill Roberts er LaRouche PAC's kampagnekoordinator for Midtvesten, og vi har også set hans succes mht. at være kandidat til kongressen, hvor han vandt 41 % af stemmerne i det demokratiske primærvalg i Michigan.

Titlen på vores udsendelse i dag er »Genopbyg Amerikas hjerteland: Fra 'Rustbæltet' til 'Bælte & Vej'«. Vores tema i dag er at se på kampagneplatformen til 2018-valget, som LaRouche PAC har udgivet og nu mobiliserer for på nationalt plan, og se på dette gennem Midtvestens linser, det såkaldte 'Rustbælte', der engang var motor for økonomisk vækst i hele

USA. Dette er vort lands produktive hjerteland, og dette har været epicentret for kollapset i vareproduktion og den specialiserede arbejdsstyrke i USA. Dette udgør kernen i vores evne til at bringe USA ind i en ny æra for store projekter og økonomisk udvikling, der typificeres af Kinas Bælte & Vej Initiativ; heraf titlen på vores udsendelse, »Genopbyg Amerikas hjerteland: Fra 'Rustbæltet' til 'Bælte & Vej'«.

Kerneindholdet i LaRouche PAC's valgplatform 2018 er, at USA's præsidentskab omgående må vedtage Lyndon LaRouches fire økonomiske love og gå ind i en win-win-relation med Kinas Nye Silkevej. LaRouches fire økonomiske love er præcis det, der er nødvendigt lige nu, hvis vi ønsker at få midlet til at gå ud af det, der synes at være en »ingen udgang«-situation. Vi er nu i en nedtælling på fire dage til præsident Trumps State of the Union-tale på tirsdag. I takt med denne nedtælling, har vi optrappet vores kampagne nationalt for at sætte dette på dagsordenen: LaRouches fire økonomiske love, og USA må gå med i den Nye Silkevej.

At dømme umiddelbart ud fra præsident Trumps tale her til morgen på Davos Økonomiske Verdensforum, så vil han få brug for en 'omvendelse på vejen til Damaskus' i løbet af weekenden for at komme til at forstå, at, nej – at tale om en aktiemarkedsboble og \$7 billion i såkaldt »tilføjet værdi« eller merværdi på Wall Street, udgør ikke en økonomisk genrejsning! Faktisk udgør det selve problemet. Dette er præcis, hvad William White, tidligere cheføkonom for Den internationale Betalingsbank (BIS), advarede om i et interview, han gav i Davos til Ambrose Evans-Pritchard, og hvor han diskuterede det faktum, at vi praktisk taget uundgåeligt har kurs mod det transatlantiske finanssystems kollaps, af præcis denne grund: de billige penge, nulrentepolitikken, der er blevet gennemført af Federal Reserve og den Europæiske Centralbank (ECB), har skabt det, som William White kaldte et »Catch-22«, et Punkt 22. Hvis disse rentesatser forbliver lave, vil vi have kurs mod en

hyperinflationsekspllosion af penge i systemet, og det vil føre os til en Weimar-stil hyperinflation, som vi så det i 1923. Men hvis ECB og Fed beslutter at hæve renten, vil »zombiebankerne« og »zombieselskaberne«, der i de seneste flere år har eksisteret, baseret på denne politik med nulrente, billige penge og kvantitativ lempelse, kollapse indad, og vi vil få et kollaps af systemet i denne retning.

Ud fra William Whites standpunkt, så har denne advarsel »ingen udgang«.

Der er faktisk en udgang, og vi ved nøjagtig, hvad det er, og dette er, hvad præsident Trump omgående må vedtage. Udgangen består i Lyndon LaRouches fire økonomiske love: Rejs en brandmur i form af Glass-Steagall mellem kommerciel bankvirksomhed og de produktive investeringer, og så alt det mæg, vi har i form af spekulativ værdi på Wall Street og City of London. Lad dette mæg tørre ud og blæse væk; men beskyt de nødvendige, produktive, kommercielle bankvirksomhedsaspekter af vores økonomi. Erstat den spekulative økonomi med et kreditsystem i Hamiltons tradition, hvor man tager billioner af dollars i statslig kredit, via en ny Nationalbank, og dirigerer det, ikke til spekulation, men derimod til reel, fysisk værdi: til storskala infrastrukturprojekter, store projekter, nye industrier, vareproduktion og til en forøgelse af arbejdskraftens produktive evne i USA's arbejdsstyrke; og især – som vi skal diskutere her i dag – i Midtvestens tidligere produktive arbejdsstyrke, og ligeledes bringe USA ind i dette store nye projekts Nye Silkevej.

Dette er, hvad præsident Trump må forstå om økonomi, og vi er i en nedtælling på fire dage til State of the Union, til at sætte dette på dagsordenen. Vores job slutter på ingen måde her; men formålet med denne 2018-valgplatform, som LaRouche PAC har udgivet, er tværtimod at vinde en kampagne, essentielt, for USA's præsidentskab. Vi er naturligvis ikke i et præsidentvalgår, og præsident Trump er den behørigt valgte præsident og vil være vores præsident for de næste tre år,

mindst, på trods af bestræbelserne fra Russiagate-kuppets side og hans opponenter, der forsøger at vælte hans præsidentskab; men den kampagne, vi kører, er en kampagne for USA's præsidentskabs politik: Det er en kampagne for at vinde kampen om præsidentskabets politik.

I dag skal vi diskutere strategien, og Midtvesten, eller USA's industrielle hjerteland, er et af de afgørende elementer i denne strategi. Om lidt vil I få at se, at præsident Trumps sejr i 2016-valgene, i realiteten skyldtes hans sejr i Midtvesten. Han var i stand til at bryde det, der kaldes den »Demokratiske blå brandmur«, og han vendte fire store, tidligere industrielle rustbæltstater, der havde stemt demokratisk, siden valget af FDR i præsidentielle valg; og han vendte dem og vandt disse stater: Pennsylvania, Michigan og Wisconsin, for ikke at tale om hans sejr i Ohio.

Hvordan gjorde han det? Han adresserede selve det faktum, at både det Republikanske og det Demokratiske Parti havde indgået en 'aftale med djævelen' om en konsensus om, begge at være partiet for frihandel og post-industrialisering. Kandidat Trump sprængte hele denne konsensus i stykker, gik ind og sagde, »Jeg er imod frihandel, vi vil nedlukke NAFTA«, og han sagde i særdeleshed, »vi vil bringe industri tilbage til hjertelandet«. Vi vil få ny vareproduktion, nye jobs, og han krævede endda en »ny industriel revolution«.

Jeg vil gerne give lidt baggrund, før vi kommer til diskussionen, om, hvad det var, præsident Trump fik adgang til, hvad enten, han helt var klar over det eller ej. Men dette er i produktivitetsens ånd, og jeg vil faktisk hævde, at dette ikke er Trump-vælgerskaren, men at det er »LaRouche-vælgerskaren«. Og det, vi vil gøre med denne kampagne for at lægge 2018 LaRouche PAC-plattformen på bordet, er, at vi vil organisere denne vælgerskare omkring denne vision, de Fire Loves økonomiske program, og vi vil bruge denne indflydelse til at skabe en revolution i USA's præsidentskabs økonomiske politik.

Lad os gå lidt tilbage i tiden, til det industrielle kraftcenter, som Midtvesten var kendt som, før det fik lov at sygne hen og blive til 'rustbæltet'. Dette skete pga. Franklin Roosevelts mobilisering under Anden Verdenskrig, med at tage det, som var bilindustriens maskinværktøj til biler – i Michigan, Ohio, Wisconsin og i det vestlige Pennsylvania – og at tilpasse disse bilfabrikker og bruge den specialiserede arbejdsstyrke til at lancere det, der blev kaldt »Demokratiets arsenal«.

Så lad os nu gå lidt tilbage i tiden og se på denne nyhedsfilm fra Anden Verdenskrig, og I vil få at se, hvad vi mener, når vi taler om Franklin Roosevelts Demokratiets arsenal.

(Engelsk udskrift af resten af udsendelsen:)

[Video]

FRANKLIN D. ROOSEVELT: We must be the great arsenal of democracy.

NARRATOR: President Roosevelt makes an unprecedented 9,000 mile tour of the United States, to see for himself the nation at war. Visiting armament plants from coast to coast, he stops at the giant Chrysler tank arsenal, where he sees the Army's latest mechanized monsters, tested as they come from assembly lines. Then, on to one of Henry Ford's great bomber plants, where the President and First Lady are greeted by Mr. Ford and General Manager Sorensen. Plane workers, delighted with the surprise visit, show the President that wartime production is meeting the goal set, many plants exceeding their quotas.

PRESIDENT ROOSEVELT: We shall send you, in ever-increasing numbers, ships, planes, tanks, guns: That is our purpose and our pledge!

NARRATOR: And the President's words meant action. America became the Arsenal of Democracy. ...

Working 24 hours a day, seven days a week, where General Motors is undertaking to produce more than 10% of all war matériel fabricated from metal. Thousands of workmen in four GM

divisions turn out machineguns in a mass-production basis. Output is months ahead of schedule...

General Motors has pioneered in applying mass production methods to the manufacture of aircraft. Work goes on day and night under the adept fingers of General Motors men and women. They are producing an avalanche of weapons for victory in General

Motors manufacturing centers all over America. Machine tools, the master tools of industry and of victory are made at a constantly increasing rate... [end video]

OGDEN: So "machine tools, the master tools of industry and victory" are made at an ever-increasing rate. *That* was the Arsenal of Democracy. *That* was Franklin Roosevelt's economic program.

Now, what happened? President Trump, in the 2016 election did what all other candidates have refused to do: He refused to

take what he called the "forgotten men and women" of the United

States, very much so, these formerly industrial, skilled labor force, and he said, you will be the forgotten men and women no more.

Contrast that to what Hillary Clinton did, where she took these states – Pennsylvania, Michigan and Wisconsin – took them

for granted, and in fact, never even *went* to Wisconsin for a campaign event – and lo and behold, on Election Night, surprise,

surprise, Pennsylvania, Michigan and Wisconsin, all went for Trump. And in fact, that was the key to his winning the U.S. Presidency.

How did he do it? Well, let me play this clip for you from President Trump's going to Ypsilanti, Michigan to the Willow Run

auto factory, and where he discusses the Arsenal of Democracy, and calls for the creation of new industrial revolution.

PRESIDENT DONALD TRUMP: Great Americans of all backgrounds built the Arsenal of Democracy, including the legendary Rosie the

Riveter, who worked here at Willow Run. You know that. [cheers]

Seventy-five years ago, during the Second World War, thousands of

American workers filled this very building, to build the great new airplanes, the B-24 Liberator, at peak production – listen to this – it's not the country that we've been watching over the

last 20 years: They were building one B-24 *every single hour*.

[cheers] We don't hear that, we don't hear that any more, do we?

We'll be back, we'll be back, soon. The most amazing people.

And while that's incredible, it's a tribute, really, to the teamwork, determination and patriotism that lives on today, in each and every one of you. Great people – you're great people.

Now, these hundreds of acres that defended our democracy are going to help build the cars and cities of the future. So I ask

you, – that's fine, 'cause you're rushed – so I ask you today

to join me in daring to believe that this facility, this city, and this nation, will once again shine with industrial might.
[cheers]

I'm asking you to place your faith in the American worker and these great American companies. [applause] I'm also asking you, to respect, and place your faith in companies from foreign lands that come here to build their product. We love them, too.

Right? We love them, too. [applause]

I'm asking all of the companies here, today, to join us, in this new industrial revolution: Let us put American workers, American families, and American dreams first, once again. May God bless the American worker. May God bless the Motor City. And may God bless the United States of America. Thank you, thank

you. [cheers]

[end video]

OGDEN: And there you have it. So let's put on the screen here, the electoral map, and this is a very interesting map [Fig.

1] and I'm actually going to ask Bill Roberts to discuss it with

us a little bit. But this was published by the *Washington Post*

immediately after the election victory by President Trump. And you'll see here, the title is "The Former Obama Strongholds Sealed the Election for Trump." And I'll let Bill describe what

we're looking at, but you'll see there, the concentration is in

the rust belt, in the former industrial heartland, there, and that's the region of the country we're talking about here, right

now.

So Bill, tell us what we're looking at in that map and explain to us exactly what the strategy for victory here, has to be.

BILL ROBERTS: Sure. Matt, let me just start out by saying that there was recently an article published by a local representative, representing Macomb County [Michigan], I think one of those counties that was an Obama-voting county, probably voted for Obama twice, and then shifted and voted for Trump. What this local elected official was arguing for a decent high-wage, what's called a prevailing wage, for union employees. And he made the point in that document that this policy actually started with Henry Ford; it started with Henry Ford's decision that he was going to pay his workers \$5 a day to produce cars, and this wage would allow them to be able to buy the car that they were producing. So this is the coalition of producers which we now have to mobilize to define, the standard of competence on which national elected officials are going to run their campaigns. Now, let me bring back up this map, here: What you're looking at, these are the districts across the country that voted for Obama twice, as in the dark yellow; and in the light yellow are districts that voted for Obama once. But all of these shaded areas then were the counties that switched, that swung and voted for Donald Trump in 2018. So these are traditionally Democratic

areas, where Trump went in and campaigned, where Hillary Clinton did not, and he really made his focus the “forgotten men and women,” who were part of this very advanced – I think “rust belt” is a kind of derogatory term, because in fact, the labor forces associated with these regions, whether they be farmers or skilled workers, produce extremely advanced products, to the tolerances of a thousandth of an inch, or even smaller. And Trump tapped into something that Lyndon LaRouche identified later, which is that, this was part of actually a global process of voters rejecting the failures, the failed policies of the trans-Atlantic financial system, the destruction of the skilled workforce; the overrunning of these areas with an epidemic of drugs, of opiates; the failed regime-change wars. And they voted for the policy, and not the party. And so, these are obviously going to be areas in which both the parties are going to be looking in the election to try to swing the vote. The problem is, neither party has the policies that can address the dire situation that these forgotten men and women find themselves in. Neither party’s leadership has a competent program to be able to directly address these blue collar and rural districts in the upper Midwest, in terms of the kind of economic destruction they’ve seen. So, it really falls upon the campaign of the LaRouche Political Action Committee, and what we have to find is the standard of competent that can actually rebuild these areas. The LaRouche Four Laws, the identification of the necessity of the United States cooperating with China and countries that we can align our credit systems with, in order to actually capitalize

a
national infrastructure bank and a full economic recovery.
I would just say that, you know, you have Democrats on the
one hand, who continue to push the fraud of the Russiagate
investigation, as if this hasn't been disproven, and moved to
other slanders against Trump, such as the Durbin fraud of the
racist remarks that Trump allegedly said. None of the voters
in
these swing areas, they absolutely hate this kind of stuff.
And
then, on the Republican side, Trump has really got to be able
to
break with this GOP/Wall Street backed leadership orientation
within his own party, in order to be able to address,
similarly,
this voting base. Because Wall Street- backed policies are
not
going to finance an economic recovery. Trump has already said
that the public-private partnerships are not going to function
to
build the vast amount of infrastructure that's required.
So the LaRouche Political Action Committee and our team here
in the Midwest, are looking at races of interest, not
necessarily
ones that are going to come down to Republicans versus
Democrat,
but maybe even ones where there's an interesting difference in
the party primary first – in other words, in the immediate
period, in the immediate campaigns, is there an Obama-backed
candidate, for example, who is running against someone who has
the support of building trades, of engineering societies? Has
a
real interest in the revival of the productive economy, and
this
is our domain to shape.
As you said Matt, this is really a LaRouche constituency.
And I've been in these areas: I mean, these are people, that

voted Democrat in every election in their entire life, and then they voted for Donald Trump. And it was the question of the "fair trade not free trade," it was the issue of bringing back manufacturing; it was the commitment to seeking solutions beyond geopolitics, beyond the regime-change wars that have been, really disproportionately hitting these post-industrial and urban communities that have made up a disproportionate number in the Armed Forces recruitment. So, if you look, there is 53% of these communities that shifted over and voted for Trump after having voted for Obama: This is an interesting demographics of producers who are clamoring for real leadership. There is a profound, profound vacuum of leadership, that I know from our forays into the state legislatures in the recent weeks, are really demanding a way in which – and they have not found this solution outside of what we have presented to them – but a way in which you can actually capitalize, a sustained and thorough, scientific-driven, infrastructure-driven economic recovery over the next 10, 15, 20 years. And what strikes these local elected officials more than anything, is that they have not been presented with any other plan at all that even identifies an approach to amassing the kind of investment that you will get with the LaRouche plan and that you will get with the cooperation of the United States with China and with countries like Japan. So, I think it's an extremely fertile situation if we intervene with a kind of vigor now to define the only

competent

solution which exists for candidates and for constituency groups

to demand that those candidates campaign on.

OGDEN: And that's exactly the declared intention of this 2018 Platform from LaRouche PAC, is to seek out those constituency groups, but more so to create those constituency groups that are going to, through leadership and organization, will demand this scientifically informed economic agenda; what LaRouche has laid out. Glass-Steagall to erect a firewall; reorganize the financial system; national banking as Alexander Hamilton did it; trillions of dollars in Federal credit for infrastructure, new industries, productive employment; and then

all under a driver. Like the same kind of driver you saw there

for the Arsenal of Democracy; that was a mission orientation.

The kind of mission orientation that we need today is the space

program and for fusion power. These are the kinds of drivers that create the top-down organization that economic activity can

participate in, and then will feed into and have a self-reproducing kind of increase in productivity.

Now what happened in Detroit, and what happened in Michigan, and what happened in the Midwest, was not something that was just

a crisis of the last few years. This has been decades and decades in the making, and it goes back even before NAFTA.

What

occurred was a loss of that commitment that Franklin Roosevelt had to productivity and to productive employment. We actually,

Bill, you and I worked together to produce a video several years

ago, around the time that Detroit was forced to declare

bankruptcy. It was called "Detroit: A Test Case for Genocide".

In that video, we put together an animated graphic that showed the population increase in Detroit due to the mobilization around

the Arsenal of Democracy; but then following that, and with the

abandonment of that commitment to industrial production, the population decrease which has occurred for several decades, and

which has now gotten to a critical point. So, this is actually

an animated population graphic, and I would like to just put this

on the screen. You can listen to the narration there. This is

from the original video, "Detroit: A Test Case for Genocide".

VIDEO: The population of Detroit began to explode around the turn of the 20th Century; increasing exponentially around 1910. However, with the crash of 1929 and the onset of the Great

Depression, the population of Detroit began to level off and even

decline for the first time in its history. It wasn't until Franklin Roosevelt's Arsenal of Democracy that the population began to grow again, surging to its maximum in 1950 with a population of over 1.8 million people; making Detroit the fifth

largest city in the United States at the time.

However, after 1950, the population began to drop once again, slowly at first, but accelerating over time. By the year

2000, the population had collapsed to under a million, and by 2010 to 713,000; less than the population was a century before.

A more than 60% drop from its peak in 1950; a loss of over 1

million people. This will only continue to accelerate at an ever-increasing rate under the bankers' dictatorship now controlling the city. [END VIDEO]

OGDEN: That was the despair and the crisis which really has been many generations in the making in Michigan, in Detroit, that Lyndon LaRouche was seeking to resolve when he called for a new re-tooling of the auto industry back in 2012 to 2013, and even prior to that around the bankruptcy of the Big Three [automakers]. What he was calling for at that time, was to say "Let's re-tool the auto industry, and let's use this machine tool capability – the 'make anything' industry – to build the kinds of lock and dams, the bridges, the high-speed rail, the components for nuclear power plants; the kind of materiel that you would need to mobilize an emergency economic recovery of the United States. The fact that that wasn't done, has created even worse conditions of impoverishment and despair. As you pointed out, Bill, some of the pockets of the worst opioid epidemic are in these former industrial, former skilled labor communities. This is the constituency which elected President Trump, but what has to happen if President Trump is going to deliver on the promises that he made? How is this going to be mobilized? What kind of economic recovery, what form is that going to take now from the standpoint of the Midwest?

ROBERTS: Well, if the news media had actually reported what Trump did when he was in China, Trump secured \$254 billion in direct investment into these various states you're talking

about.

West Virginia, which has been decimated by Obama and by the drug epidemic, West Virginia is set up to receive \$84 billion in direct investments from a Chinese company, as a result of the trip that Donald Trump took to China and the friendly cooperation of China and the United States, facilitated through these two leaders – the President of China and President Trump. Now, that's more money than any known proposal proposes to have the Federal portion, the Federally-funded, matched portion of investment in U.S. infrastructure. You look at any plan coming from Democrats, that's more money than the Federal government is going to capitalize in an infrastructure program. So, the first question on anyone's mind who now knows that – if you tell that to them – since the media is not readily reporting that is, "How is China able to invest so much in infrastructure?" Of course, the answer is that China has an American System policy bank; that's how China is able to capitalize these vast development programs across the continent of Asia into Africa. Now of course, China and Japan are both willing to put probably a total of about \$1 trillion or more into capitalizing a policy bank in the United States. It doesn't have to be a direct investment. A number of direct investments by China were rejected on the basis of supposed security concerns. So, they don't have to be direct investments, but we can simply capitalize a national bank and then utilize the approach we have in the past, such as a new gas tax, to finance such debt, such a

national banking structure. I think this is something that used to be very commonplace; this is how Franklin Roosevelt did things, this is how Abraham Lincoln did things, and it's a kind of forgotten method. If this would have been reported that, in fact, this is the dynamic that exists in the world that is driving massive development throughout the planet, then everyone would be talking about this already. Everyone would be wanting to know how China is able to do this. They would be demanding that the very Henry C Carey system that the Chinese love to study so much is exactly the basis on which we now unleash a 10-15 year process of massive infrastructure investment; and that the way that you pay for this, is through massive revolutionary breakthroughs in technology keyed off of breakthroughs in the manned space mission and the expansion of NASA, and in fusion power. That it's the revolutionary scientific advancements, not money per se, which actually is what pays for this process. The Chinese understand this, too; which you can see in their fusion program and in their highly developed and growing space program. The media has certainly been aiding and abetting an unfortunate process in this country; where the elections will tend to be very partisan, low level, least common denominator kinds of discussions; hot-button topics. But it doesn't have to be. Everything that we've just gone through here in terms of the history of how the United States has been a productive country

and has been a scientifically revolutionary country driven by the machine tool sector, and has had institutions that make it possible to finance such revolutionary developments; that these are not only available to the United States, but that this is already a process driving most of the world. In fact, the President of the United States has been the most open President, and is very open to working with these other countries within this very sort of dynamic. So again, our objective – we have to sort of evangelize; because there are so many people out there who, if they simply knew what was happening in the world and if they had the LaRouche Four Laws solution at their fingertips, they would gladly demand it. They would gladly reach across the aisle to work – Republicans working with Democrats on mobilizing big Federal expenditures for infrastructure; Democrats gladly dropping the insane anti-Trump tirades, and instead urging him to break with Wall Street, and reach across the aisle and work with Republicans who are willing to collaborate on an anti-Wall Street policy, an American System policy along with Trump. So, we found tremendous openness. But we don't want to just go to the candidates for the endorsement and for them to campaign on these policies – on the New Silk Road, on ending the coup against the President, and on LaRouche's Four Laws. But rather, we want to get to their base

of support – the skilled labor unions, the professional organizations, the engineers, the voting blocs in general and the state legislatures, the super constituents. We have to have an accelerated process of educating these individuals on the unique LaRouche solution that you are not going to get from the party leadership at this point, who are really too much stuck in the old paradigm. But if we introduce these constituents to the New Paradigm, sure, of course, gladly they will take that instead of this lame discussion that you'll otherwise get at these candidates' debates.

OGDEN: And LaRouche PAC is uniquely positioned to do that; that's why it's so necessary that we put out this platform, this statement of intent and that we're conducting a national mobilization. LaRouche PAC, especially there in the Midwest with the productive labor force, the working class constituency, LaRouche PAC has an extraordinary amount of authority on the ground among those kinds of labor organizations and productive workers. I would say also Bill, you personally have an extraordinary amount of authority because of what you have been engaged in there for years; including, as I mentioned at the beginning, a Congressional campaign that you ran in 2012 there. You got 41% of the vote in the 11th Congressional District there in the 2012 Democratic primary. Now, I'd actually like to play a clip for our viewers of testimony that you gave in front of the Detroit City Council in

2012, when this entire rigging of the LIBOR rate came up and the city was dealing with “Oh my gosh! How are we going to repay these debts and are we going to have to declare bankruptcy?” Here’s the intervention that you made around Glass-Steagall and the necessity of immediately instituting this kind of Franklin Roosevelt policy. So, this is testimony from July 24, 2012 at the Detroit City Council.

ROBERTS

: My name is Bill Roberts. I am running for U.S. Congress, and I do so for the same reason I’m here today, which is that if I were not here to say what I’m saying today, no one would say it. I’m calling on the Detroit City Council to reject any cuts that endanger the lives of human beings, and instead to publicly call for and fight for the reinstatement of House Resolution 1489, the reinstatement of Glass-Steagall; which both Congressmen from Detroit are co-sponsors of, to break up the too-big-to-fail banks. The reason why I bring this up today is because it is clear that 75% of major cities enter into interest rate swaps. These interest rate swaps were rigged against cities at the highest level; at the LIBOR – the London Inter-Bank Offered Rate. This is murder. This is not insider trading; this is murder. It has resulted in cuts to departments that have killed people. There are people at the highest level involved in this. I call upon the Detroit City Council to stand up and

have

the guts to tell the private bankers that they are going to jail.

OGDEN: Now, within the next year, Detroit was forced to declare bankruptcy under Rick Snyder and financial manager Kevyn

Orr. And exactly one year later, in July of 2013, Lyndon LaRouche went on record and was asked what has to be done to save

the city of Detroit, to save the entire industrial heartland, and

what kinds of solutions are on the table? He talked about Glass-Steagall, but he talked about an expanded Glass-Steagall solution. So, I'd like to just play this clip from Lyndon LaRouche for you.

LYNDON LAROUCHE: What is the situation of the United States in terms of its economic development over the period, say the last really effective Presidency went down? What happened, particularly with two terms of the Bush family and this latest phenomenon, is that the economy of the United States virtually does not exist. And that's true in the case of the auto industry

in particular, which is the center of this whole thing with Detroit, is the auto industry. It's not just the auto industry

in Michigan, nor is it in the northern states around Michigan. It goes all the way through the entire system – north, south, east and west. The U.S. economy does no longer function! And there is no hope for this nation under the present conditions, unless we change those conditions radically. Therefore, we have

lost the auto industry. Do you know how important the auto industry was? Do you know how important back in 2005 and so forth when we fought to save the auto industry? And I was playing a leading part in that fight. Do you realize what

happened when the auto industry went down? Do you realize that we no longer are a nation capable of meeting our own needs? Look at the food supply. What's the food supply of the United States? How do parts of the farm area work? Nothing works! Especially since George W Bush became President. Since that point, there has been a disintegration throughout Europe and throughout the United States and other parts of the world. We no longer have a sustainable economy. What we have is the possibility, with special efforts, to revive the economy. Now, what we're going to have to do – we've got some people in Detroit, for example. They're unemployed, essentially. There are few of them left in the other odd industries that they fled into as machine tool specialists and so forth. What we're going to do is create a new industry, based on the core of the skilled people who can play a key leading part in assembling a replacement for what used to be called the auto industry. The real name for the auto industry as it was since World War II, is the machine tool industry; that's its character. So, our job is, in the case of Detroit, you cannot solve this economic problem by sitting there or by following some politician's recipes. What we can do is seize control of the situation. Only through Glass-Steagall can we save the United States; otherwise the United States is doomed without Glass-Steagall. Because there is

no agriculture, there is no machine tool system, there is no labor production of any significance; that's it. So therefore, unless we get Glass-Steagall in, we will not be able to make an immediate change from the kind of economy on which you're operating now, which is a hopeless failure. By changing quickly to bring agriculture back, to build up the water systems that we need for feeding our people; all these things depend upon Glass-Steagall. Not just Glass-Steagall itself, but an expanded version of Glass-Steagall. Therefore, the issue is, unless we can seize the hands of power in the United States and organize the government to behave like the government, not like it's been doing recently; and go in there and put Glass-Steagall into effect quickly. Having done that, we're going to have to – in addition to Glass-Steagall – we're going to have to create a credit system to supplement Glass-Steagall in order to finance the things that have to be built up in terms of production which are needed to restore this nation. Without those actions, there's no hope. You don't have a chance; there is no other option. Grab the United States; put it back to business as best you can, and use some innovation. But above all, apply Glass-Steagall as I know how to do it; and some other people also know. The very fact that we restore the confidence of the people in their own nation – that is, the United States – by taking immediate action; which means large amounts of fundraising and fund contributions to get farming

and
industry back going immediately. We have to have – just as
Roosevelt did during the period of the onset of the
Depression,
his first years. We had people; we put them to work. They
weren't really producing anything; they were stuck in there
with
shovels and picks and so forth out in the streets. They
weren't
really producing things, but they were there; and they had a
job.
And they had the beginnings of a family income, and they had a
future. That's what Roosevelt gave them, and that's what we
now
have to give the people of the United States. We cannot give
them much, because the friends of the Bush family have stolen
so
much there's not much left for real people. But we can
restart
the process of production; restart that; and that we can do.
And
that we {must} do. Without Glass-Steagall, we cannot do it.
So, the lives of the people of the United States depend upon
Glass-Steagall. And Glass-Steagall can only be delivered by
Glass-Steagall Plus. Glass-Steagall Plus means that we're
going
to take the junk that is junk, and we're going to cancel it.
Most of this banking crap is worthless; there's no value in
it.
So why are we continuing to bail it out in a hyperinflationary
rate? We don't need it. Put the thing through processing,
and
you will find that when you go through the paperwork, all
these
banking systems, the Wall Street crowd, all of them; how much
of
these things they claim they own are actually real? I don't

know

if they could come out with a penny of it for a giant. So therefore the point is, we have to restore the United States; get

rid of this crap, and do what Franklin Roosevelt did. It's going

to be more difficult than what Franklin Roosevelt faced in his time, but the principle is, we've got to do it. That's the answer; we've got to do it and get the message across to the people. That's the only thing; there is no other chance.

Forget

this Republican nonsense; they're just wolves trying to find a place to bark in. But that's the answer, and there is no other

answer.

OGDEN: So, that was from 2013, but as you can see, that's the core of Lyndon LaRouche's Four Economic Laws; that's the entirety of the program. That's the kind of voice of authority

that we have to come into the scene with, and speak with that kind of forcefulness, that kind of authority. That's exactly the

voice of Lyndon LaRouche that this constituency bloc can be formed around. As I said, what Trump tapped into – whether he knew it or not – is indeed the LaRouche constituency there in the heartland, in the industrial Midwest.

So, Bill, I just wanted to let you make some concluding points, but this is the theme. We can very rapidly take this so-called Rust Belt and bring it into the Belt and Road Initiative; and bring the New Paradigm of great projects into the

Midwest and awaken that kind of optimism. So, Bill, I invite you

to just go ahead.

ROBERTS: Well, I think what Lyn said right there is

absolutely key; that's it. People got brainwashed into thinking that money is the key to wealth; that money is economy. And Lyn said "No. Cancel a lot of that money. We don't need the money." People said, "Cancel the money? How can we do that?" The point is, you don't need it, and what you need is, you need the machine tool capability, you need the advanced farming, and you need the things that go along with that. I wish we would have had a graphic in terms of where the funding goes in a national credit system, because that's really what he was addressing here. But the key is, you need the credit. We can build everything we need to. The people, the "toolies" in these areas as they call them, in these counties where people switched profile and voted for Trump; they understand this. They understand how what is central to an economy; what is essential to a productive workforce. The issue is credit. You don't need Wall Street trying to make 11%-12% off of any money that they loose from their hands. What you need is to organize the credit; then the people can build the economy. You don't need the straitjacket of this monetary system. In fact, if Trump doesn't move against this Wall Street financial bubble, this will bring the country down. It's a ticking time bomb right now, waiting to go off; as William White

and others have said. This thing is ready to go. If this is not moved against with the Glass-Steagall policy, we're looking at a complete and utter disaster. But the good news is, we don't need it. It's simply that the American citizenry, the people watching this today, have to take it as a personal challenge that we have to create among these constituencies of the country, the notion that there is a standard of competence for Federal office. That standard of competence is the comprehension of this principle; this non-monetarist credit system principle that we have been discussing today. I guarantee that if you do that, people will listen.

OGDEN: Well, let me put on the screen one more time "A Campaign for Victory: The Campaign to Win the Future". This is the electoral platform that LaRouche PAC has put out for 2018. And Bill, you're right in the middle of mobilizing the constituencies there in the Midwest. We need a national mobilization to endorse this platform; not only candidates for office, but Bill, as you said, the building trades, the labor unions, the productive workers, the agricultural organizations. These are the constituency bases that need to come to understand this as principle. The link is there on the screen: LPAC.CO/YT2018. This is the LaRouche PAC election platform for 2018.

We've got a lot of work to do, because it is our responsibility to communicate what you just said, Bill. This

is
a non-monetarist principle; it means that you have to raise
your
level of comprehension of what economics is really all about.
This is not monetarism, this is not Wall Street; this is a
question of what makes mankind a unique creative species, and
how
is that reflected in national economic policy. So, that's
what
is contained in the LaRouche PAC 2018 Campaign to Win the
Future.
We ask you to join our mobilization; endorse this, and become
a
part of what we're doing nationally. This is our strategy for
victory.
So Bill, thank you very much for joining me here today.
It's good to hear from you; it's good to hear what's happening
out there in the Midwest, and we look forward to being in
touch a
lot more. I think we can look forward to a real mobilization.
So, thank you very much.
And thank you for tuning in to larouchepac.com. Please stay
tuned; we have a lot of work to do, and we'll see you next
week.
Thank you. Signing off, this is Matthew Ogden. Good night.

**Kina kommer med udfordring
til verdenssamfundet om at**

rette op på finanssystemet

25. jan., 2018 – Alt imens den kinesiske præsident Xi Jinping ikke var til stede på dette års Økonomiske Verdensforum i Davos, så var meget af arrangementets fokus ikke desto mindre på Kina. Den kinesiske delegation, der bestod af både kinesiske regeringsfolk og en stor erhvervsdelegation, blev ledet af økonom Liu He, der, om end forholdsvis ukendt, har været økonomisk chefrådgiver til præsident Xi i en hel del år, men først i år blev valgt til Politbureauet, det Kinesiske Kommunistpartis højeste organ. Det er en almindelig antagelse, at de betydningsfulde forandringer i Kina hen over de seneste fem år, i en vis udstrækning skyldes Lius råd. Liu, der er en førende økonom, har skrevet vidtgående om krisen i 2008 og dens efterspil. I hans tale i Davos kom han med det, der kun kan anses for at være den største udfordring, som verdenssamfundet står overfor, nemlig at gennemføre fundamentale ændringer i det nuværende, globale finanssystem.

Med en fremlæggelse af det overordnede perspektiv for, hvor kinesisk politik er på vej hen efter den 19. Partikongres, identificerede Liu ét stort krav, én stor opgave, samt tre store kampe. Det store krav er at transformere økonomien fra vækst i højt tempo, til udvikling af høj kvalitet, hvor man, som Liu sagde, går fra en økonomi for »er det nok?« til én, der er baseret på »er det godt nok?«. Målet på kort sigt er at gå fra en indkomst pr. person på \$8.000 til \$10.000, og højere, frem til 2020. Hovedopgaven er at anvende en økonomisk reform for udbudssiden i økonomien. Dette omfatter en reduktion af overskydende kapacitet, reduktion af inventar i boliger og nedbringelse af gældens gearingsgrad. De tre kampe er forebyggelse af risici, især finansielle risici, nedbringelse af fattigdom og fjernelse af forurening.

Formålet er, sagde han, »at bringe finanssystemet ind i bedre overensstemmelse, forebygge finansielle risici og gøre finanssystemet mere tilpasningsdygtigt til at kunne tjene

realøkonomien«. Liu observerede, at det internationale samfund nøje fulgte de kinesiske bestræbelser.

Dernæst trak Liu forbindelser til det globale finanssystem:

»Hertil kommer, at styrkelse af risikobevidsthed og ændring af forventninger til markedet, og implicit garantier mht. moralfare, har skabt vigtige psykologiske betingelser for os til at forebygge og kontrollere finansielle risici. Jeg vil gerne fremhæve, at opbygningen af Kinas finansielle risici og vores respons til dem er nært relateret til det skiftende, globale marked. Det er grunden til, at vi hilser velkommen det internationale samfunds deltagelse i og samarbejde om Kinas bestræbelse på at adressere finansielle risici, da dette er uløseligt forbundet med globale bestræbelser for at opretholde økonomisk stabilitet.«

Han gentog betydningen af Bælte & Vej Initiativet, og at det er åbent for alle nationer, og vendte dernæst tilbage til finanskrisen. Alt imens han refererede til de første tegn på økonomisk genrejsning sidste år og muligheden for et cyklisk opsving, så kom han også med en advarsel: »På et sådant afgørende tidspunkt må vi fokusere på afsmitningen fra den monetære politik fra verdens store økonomier og på ændringer i markeder for lån, egenkapital og råvarer på kort sigt. På mellemlangt sigt må vi være opmærksomme på spørgsmålet om arbejdskraftens produktivitet og på de skiftende opsparingsgrader i de store økonomier ... I mellemtiden står dybt rodfæstede problemer i verdensøkonomien endnu tilbage at rette op på. Mange risici og betydelige usikkerhedsfaktorer kommer i form af stor gæld, værdipapirsbobler, protektionisme og en eskalering af globale og regionale brændpunkter. For at forvandle cykliske, økonomiske genrejsninger til bæredygtig vækst har vi brug for samordnede, globale bestræbelser.«

Andre vigtige statistikker fra Kina, der er værd at bemærke i hans tale: forbrugets bidrag til økonomisk vækst har nu nået 58 %, en stigning på 4 % over de foregående fem år; andelen af

serviceindustrien i forhold til BNP har nået 60 %; og hen over de seneste fem år er 80 millioner mennesker blevet flyttet til byområder, med en urbanisering, der nu ligger på 58,52 %.

Liu refererede til præsident Xis appel sidste år om et fællesskab for menneskeheds fælles fremtid – der flere gange blev hyldet af Karl Schwab, præsident for det Økonomiske Verdensforum, som introducerede Liu He, og som var ordstyrer for diskussionen, der fulgte hans tale. Liu sluttede: »Så længe, vi etablerer en ferm bevidsthed om fællesskabet for den menneskelige skæbne og arbejder sammen for at hjælpe hinanden og for at overvinde vanskeligheder, vil vi helt bestemt kunne gøre verden til et bedre sted.«

(Hele Liu Hes tale kan læses her <https://www.weforum.org/agenda/2018/01/pursue-high-quality-development-work-together-for-global-economic-prosperity-and-stability/>)

Foto: Økonomske chefrådgiver til Kinas præsident Xi Jinping, Liu He, taler på Davos Økonomiske Verdensforum, 2018.

NYHEDSORIENTERING JANUAR

2018:

Macron tilslutter Frankrig den Nye Silkevej

Nu må Danmark på banen af formand Tom Gillesberg:

Den franske præsident Emmanuel Macrons besøg i Kina 8.-10. januar, hvor han annoncerede, at Frankrig vil samarbejde tæt med Kina om Xi Jinpings Bælte og Vej-Initiativ, er et

glædeligt og dramatisk skifte i international politik. For første gang markerede en vestlig stormagt, tilmed et af de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, at man vil forlade det fejlslagne, gamle, vestlige paradigme, hvor man har insistet på en unipolær verdensorden med USA som verdens politibetjent, der sikrer, at private finansielle interesser med centrum i London og New York kan diktere, hvad der foregår i verdensøkonomien. Hvem, der kan få udvikling og hvem, der skal leve på tredje klasse. Kina har de seneste årtier formået at løfte 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom og ønsker med Bælte & Vej-Initiativet at gøre det samme muligt for resten af verdens nationer. Det anerkendte Macron og erklærede, at Frankrig vil deltage i denne proces, særligt i Afrika, hvor Kina er i gang med at udvirke infrastrukturelle mirakler, og hvor Frankrig har en lang kolonihistorie og (mener Macron) en forståelse for, hvad der rører sig blandt afrikanerne. Han fremhævede, at man ikke må gentage kolonialismens fejltagelser, som han mente, at Frankrig har sin del af ansvaret for, men have en inkluderende investeringspolitik, hvor alle kan være med. ...

Download (PDF, Unknown)

Desperat britisk angreb befrier Trump for populistisk mytologi

Leder fra LaRouche PAC, USA, 3. jan., 2018 – Med Russiagate, der smuldrer under fødderne på de angivelige olympiske guder,

har briterne nu taget så desperate forholdsregler for at redde deres kupforsøg mod USA's præsident, at de utilsigtet har befriet præsidenten for den spændetrøje, der hedder »populisme«, som faktisk blev tvunget ned over ham af de selv samme kupmagere, for at begrænse hans evne til at handle.

Forud for dette udløste London to panikslagene og ynkelige operationer i løbet af de seneste 48 timer, og som havde til hensigt at genoplive det døende og miskrediterede Russiagate. For det første skrev de to høvdinge fra Fusion GPS, Glenn Simpson og Peter Finch, en kronik i *New York Times*, hvor de hævdede, at de havde reddet Amerika fra »et angreb på vort land fra en fjendtlig, udenlandsk magt«, ved at høre ruslandseksperter fra britisk efterretning Christopher Steele til at sætte det, Trump helt korrekt kaldte en »bunke skidt«, sammen. For det andet, så offentliggjorde sladderjournalisten Michael Wolff, hvis andet værk var en biografi af Rupert Murdoch, en forpremiere på sin nye bog, *Fire and Fury: Inside the Trump White House*, i den britiske sprøjte for britiske efterretning, *Guardian*, der udgav udvalgte afsnit fra bogen, som citerer Steve Bannon, den anti-kinesiske, anti-russiske tosse, der fortsætter med at hævde, at han er en af Trumps nærmeste rådgivere til trods for, at han er blevet fyret af Det Hvide Hus. Bannon citeres for at sige, at mødet mellem Paul Manafort, Jared Kushner og Donald Trump, jr. og en russisk advokat i juni 2016, var »forrhæderisk«, »upatriotisk« og »noget rigtig skidt«.

Hvad var Trumps respons? Han kom omgående med en udtalelse, der meget ligefremt, som han plejer (med en indbefattet reference til Franklin Roosevelt), siger:

»Steve Bannon har intet med mig eller mit præsidentskab at gøre. Da han blev fyret, mistede han ikke alene sit job, han mistede forstanden ... Steve havde meget lidt med vores historiske sejr, som blev leveret af dette lands glemte mænd og kvinder, at gøre ... Steven repræsenterer ikke min base – han er kun med for sin egen skyld. Steve foregiver at være i krig

med medierne, som han kalder oppositionspartiet, og dog brugte han sin tid i Det Hvide Hus til at lække falske informationer til medierne for at gøre sig selv langt mere betydningsfuld, end han var. Det er det eneste, han er virkelig god til. Steven var sjældent i møder med mig alene og foregiver kun at have haft indflydelse for at narre folk, der ikke har nogen adgang eller nogen anelse, og som han hjalp med at skrive forlorne bøger.«

Dette skal ses som en uafhængighedserklæring fra den højrefløjs-, populistiske klapfælde, der har forsøgt at bejle til Trump for at få ham væk fra sin forpligtelse til at etablere venligtsindede relationer med Rusland og Kina. Bannon og hans Breitbart-nyhedssite bruger det meste af deres tid til at tilskynde til forberedelser til konfrontation, både økonomisk og militær, imod Rusland og Kina. Deres eneste basis for at forsvare Trump imod Robert Muellers Russiagate har været at anklage Hillary Clinton, snarere end Trump, for aftalt spil med den store, slemme russiske bjørn – og således forvrænge den meget virkelige kendsgerning, at Hillary Clinton og Barack Obama var fanatisk indstillet på at indlede en krig med Rusland og Kina, som kun blev forhindret af Clintons nederlag i præsidentvalget.

Trump's virkelige base drejer sig i stigende grad om kun én ting – nemlig, at han må se at lykkes med at genopbygge amerikansk industri og den smuldrende infrastruktur og skabe tusindvis af jobs; i modsat fald vil han miste sin stærke støtte fra arbejderbefolkningen. Trump holder i denne uge flere møder for at forberede en kampagne for en national infrastrukturpolitik. Selv, hvis de kommer frem med et kompetent program, vil det mangle midlerne til at finansiere det, hvilket vil være umuligt uden at bekæmpe den massive spekulationsboble, der har sat det vestlige banksystem på en kurs for et snarligt kollaps, som er langt større end det i 2008. Lyndon og Helga LaRouches og deres organisations årelange kamp for at genindføre Glass-Steagall, genetablere en

nationalbank og frigive denne nations industrielle og videnskabelige potentiale reflekteres i stigende grad i diskussioner fra alle sider af det politiske spektrum, som diverse rapporter fra i dag viser.

Men tiden er knap. Finanskrisen vil, hvis den ikke løses gennem at fjerne den spekulative boble, eksplodere og ødelægge enhver bestræbelse på at Gøre Amerika Stort Igen. Alt imens LaRouche Political Action Committee (LPAC) fortsætter med at cirkulere afsløringen af »den politiske lejemorder Robert Mueller«, så uddeler vi nu også, til alle senatorer, alle kongresmedlemmer og tusindvis af regionale politiske ledere og samfundsledere, vores brochure, »LaRouches Fire Love & Amerikas Fremtid på den Nye Silkevej«. Dette er Trumps nødvendige vej til succes.

Foto: Til venstre, Steve Bannon; til højre Donald Trump.

USA høster af Trumps besøg i Kina; Det må også så

Leder fra LaRouche PAC, USA, 8. nov., 2017 – Rapporter fra første dag af præsident Donald Trumps besøg i Kina lyder, at der er udarbejdet papirer om for henved \$250 mia. i aftaler om handel og investeringer, som fokuserer på salg af landbrugsvarer og teknologi- og energiinfrastruktur, og som vil være til betydelig fordel for USA. Præsidenten og hans familie fik en sjælden fremvisning af alle dele af den Forbudte By i Beijing, som omfattede opførelser af traditionel opera og en virkelig fornemmelse af historien og kulturen i den store nation, han har med at gøre.

Præsident Xi Jinpings koncept om relationer mellem store magter er et koncept, der går ud på gensidig fordel og gensidigt samarbejde sådan, som det præsenteres for præsident Trump i disse dage. Præsident Trump burde gøre gengæld. USA bør ligeledes føre sine relationer med andre nationer efter et sådant koncept; og under de bedste dele af USA's historie, har det gjort netop dette.

Præsidenten kunne indgå aftaler med Kina om fælles projekter inden for infrastruktur og industriel udvikling i andre lande, såvel som også bringe sådanne fremskridt med tilbage til USA. Vi venter på, at præsident Trump tilslutter Amerika til Bælte & Vej Initiativet, med dets store projekter for infrastruktur og produktivitet i en stor del af verden.

Det bør bemærkes, at koordinering for et bilateralt møde med den russiske præsident Putin under rejsen nu også er blevet bekræftet. Præsident Trump kan og bør lade hånt om den miskrediterede »Russiagate«-plan fra britiske og amerikanske efterretningstjenesters side, samt deres juridiske morder, Robert Mueller.

Det har faktisk været miskrediteret lige fra begyndelsen – hvis Trump-teamet havde været »under indflydelse af«, eller havde et »aftalt spil« med regeringsfolk fra mange andre, betydningsfulde nationer, ville ingen have sagt et ord. Men efterretningscheferne brugte et falsk »dossier« til at forsøge at afpresse præsidenten ind i en farlig politik, der er antirussisk, antikinesisk og går ind for »eneste supermagt«, og Mueller, der har baggrund i denne afpresning, bør træde tilbage.

I stedet kan Trump få et samarbejde, der ville afslutte de britisk- og saudiskanstiftede krige og i stedet sprede højteknologisk udvikling.

Præsidenten, der førte kampagne omkring Amerikas nedbrudte infrastruktur, synes nu at have glemt, at USA's økonomi også

har hårdt brug for dette. Det er kun Wall Street, der ønsker lavere skatter og højere selskabsprofitter i et forsøg på at dække over gældsbobler, der ikke kan betales. Det øvrige Amerika har brug for højere lønninger og større produktivitet, der skal komme fra ny infrastruktur og en Glass/Steagall-bankreorganisering.

At acceptere Kinas tilbud om at »være til fordel for den anden nation« kræver, at samme idé tilbydes som modydelse. Gå med i Bælte & Vej Initiativet. Glem Wall Street-markederne, inden de krakker. Byg den nye infrastruktur, som USA så desperat behøver, og resten af verden med.

Foto: Den 9. november afholdt den kinesiske præsident Xi Jinping en velkomstceremoni på pladsen foran Folkets Store Hal, for at byde den amerikanske præsidents og hans hustrus besøg velkommen. (www.news.cn)

Udsigten til nye økonomiske bånd mellem Kina og USA i en 'Ny Æra' får London-slænget til at gå amok

Leder fra LaRouche PAC, USA, 6. nov., 2017 – Ved afslutningen af præsident Trumps besøg til Japan i dag – det første af de i alt fem nationer, han skal besøge på sin Asien-rejse – er der lækket nogle oplysninger om noget af det økonomiske indhold,

der forventes drøftet på Trumps møde på torsdag med den kinesiske præsident Xi Jinping; og den blotte udsigt til dette er bandlyst i London/Wall Street-aksen, der er fast besluttet på at beholde sit mislykkede, monetaristiske system for udplyndring, geopolitik og krig, koste, hvad det vil.

Efter besøget til Sydkorea i morgen og aktiviteter i Kina onsdag, vil Trump og Xi mødes den 9. november i Beijings Folkets Store Hal, hvor, siges det, man vil annoncere, at den uafhængige, kinesiske rigdomsfond, China Investment Corp. (CIC) vil indgå i en enhed med Goldman Sachs, med kinesisk finansiering af investeringer i amerikansk, fysisk økonomi som formål. Dette blev, uden kildeangivelse, rapporteret i dagens *Wall Street Journal* (der ellers har brokket sig og jamret over, at Kina ikke åbnede tilstrækkeligt op for Wall Streets indtræden).

Man forventer annoncering af andre hensigtserklæringer for kinesisk-amerikanske erhvervsrelationer, for aftaler om energi, landbrug, transport, osv. Handelsminister Wilbur Ross er på vej til Kina med en delegation af ledere fra 29 amerikanske firmaer.

Der har været ubekræftede forlydender om en investering på omkring \$5 mia. til CIC-Goldman Sachs-projektet. Men målene for investeringerne siges at omfatte højteknologisk varefremstilling, jernbaner, hovedveje og lignende kategorier, der falder uden for området for fast ejendom. Mulighederne i USA inden for disse områder er enorme, i betragtning af det desperate behov for byggeri af infrastruktur i katastrofeområderne, der har været ramt af orkaner og brande, samt i afgørende zoner med forfalden infrastruktur i hele landet, såsom New York/New Jerseys transportsystem og de aldrende sluser og dæmninger på De Store Søer og floderne, osv.

Det, der er nødvendigt på den amerikanske side, ud over en »kick-start«-enhed som eksemplificeret med CIC-Goldman-

initiativet, er en nationalbank, der tjener nationen, og som kan modtage og dirigere enorme mængder af investeringer og kreditter inden for rammerne af et banksystem, der er reorganiseret efter Glass/Steagall-lovens principper. Kinesiske investeringer, inklusive konvertering af beholdninger i eksisterende, amerikansk statsgæld til i stedet at ligge til grund for gæld, der er infrastrukturelateret, er mere end velkomne.

Det, der i denne uge står på spil i Beijing, er konceptet for »Kinesisk-amerikanske bånd i en Ny Æra«, rapporterede *Xinhua* i dag med reference til præsident Xis fremlæggelse af en Ny Æra på det nyligt afsluttede, KKP's 19. Nationalkongres. *Xinhua* bemærker, at »de kinesisk-amerikanske bånd er afgørende for en ny type af internationale relationer og for fællesskabet for menneskehedens fælles fremtid. Siden Trump blev indsat i embedet, har de to ledere bevaret en tæt kontakt, inklusive personlige møder, telefonsamtaler og meddelelser til hinanden ... [Denne uges] møde er af stor betydning for de kinesisk-amerikanske relationer og for fred, stabilitet og fremgang i det asiatiske Stillehavsområde, og i verden«.

Denne favorable sammenhæng forklarer timingen for udløsningen af et vildt Russiagate-angreb mod Wilbur Ross, lederen af den amerikanske erhvervsdelegation, der skal slutte sig til Trump i Kina. Operationen mod Ross har en klassisk, britisk *modus operandi* for beskidte tricks. I løbet af den forgangne weekend, kom der anklager ud i britiske og tyske medier om, at Ross har hemmelige, belastende, russiske forretningsforbindelser, baseret på data i optegnelser, der for nylig er dukket op, ved navn »Paradis-papirerne«. Det er en gentagelse af hit-operationen fra 2015, »Panama-papirerne«, som blev lanceret imod bestemte personer. I dag er denne smædekampagne i alle de amerikanske medier, med britiske »eksperter«, såsom Londonavisen *Guardians* Jon Swaine, der er gæst på National Public Radio. Dagens hovedoverskrift i *Washington Post* lyder, »Lækkede filer forbinder USA's

handelsminister til Putin-allierede«. Ross fordømte angrebet som »fuldstændig forkert«, da han i går talte med CNBC, aftenen før sin afrejse til Kina.

Kendsgerningen er den, at muligheden for bevægelser mod en »Ny Æra«, fra Trumps dage, 8.-10. nov., i Kina, er i live og har det godt. Han vil dernæst mødes med den russiske præsident Vladimir Putin i forbindelse med APEC-topmødet i Vietnam, og med den indiske premierminister Narendra Modi på sidelinjerne af ASEAN/Østasiatisk topmøde i Filippinerne.

Foto: Præsident Donald J. Trump og frue Melania Trump besøger Japan. 6. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Vi skaber ideerne bag den fremvoksende nye æra for menneskeheden!

Leder fra LaRouche PAC, USA, 30. okt., 2017 – Kinas Kommunistiske Partis netop afsluttede 19. Nationalkongres har konsolideret ideen om, frem til midten af dette århundrede, at skabe et »smukt Kina« og en »smuk verden«, hvor regeringer vil blive styret af konceptet om at sørge for deres befolknings voksende »lykke«.

Det er en betagende udvikling af strategisk betydning, understregede Helga Zepp-LaRouche i denne weekend, og som er gået fuldstændig hen over hovedet på det meste af USA's og Europas befolkning – for slet ikke at tale om, at det er en fornyet erklæring »med kinesiske karaktertræk« af de centrale, filosofiske koncepter, omkring hvilke USA selv blev grundlagt.

»Hvilken leder, fra hvilket land i Vesten, har en sådan vision i dag?« spurgte Zepp-LaRouche. Hvor længe siden er det, at en amerikansk statsmand har gjort et sådant perspektiv, med samt dets medfølgende begreb om mennesket, til emnet for national diskurs?

Og dog ville disse dybtgående ideer ikke være så fremmedartede for flertallet af amerikanere i dag, hvis ikke Lyndon LaRouche, sammen med mange af hans medarbejdere, uretmæssigt og på falske anklager var blevet jaget i fængsel og hen over tre årtier fremstillet som en udstødt person. Denne forbrydelse blev begået af den samme, britiskskørte bande af bøller, med Robert Mueller som et fremtrædende bandemedlem, og som gik videre til at dække over den saudisk-britiske rolle i 11. september-angrebet, og som nu forsøger at vælte Trump-regeringen og selve USA's forfatning – et billede, der hinsides *enhver* rimelig tvivl er bevist i *EIR's* Robert Mueller Specialrapport[1], der nu cirkuleres bredt i hele landet.

Briterne gjorde alt dette for at forsøge at bringe de ideer til tavshed, som Lyndon LaRouche på enestående vis har skabt hen over årtier, og som fastlægger grundlaget for at virkeliggøre et Nyt Paradigme for menneskeheden, der vil lægge Det britiske Imperium i graven én gang for alle. Det er de ideer, der nu tager form i Kinas Bælte & Vej Initiativ, som ubønhørligt går fremad på alle kontinenter.

»Vi skaber ideerne«, erklærede Zepp-LaRouche som et faktum. Det, der nu vokser frem på verdensscenen, er et resultat af vores mobilisering, vores organisering og vores opdragelse hen over årtier – ikke alene omkring projekter og politikker, men også omkring Lyndon LaRouches banebrydende opdagelser, hans udarbejdelse af det centrale begreb om menneskets skabende identitet og det, der adskiller mennesket fra alle andre, kendte arter. Det ville være udbytterigt at studere disse skrifter i dag, både i Vest og Øst. I særdeleshed tilskyndede hun til læsning, eller genlæsning, af Lyndon LaRouches skrift fra 2004, »En dialog mellem eurasiske civilisationer: Jordens

kommende 50 år«[2].

Åbningsbemærkningerne til denne rapport fra LaRouche, der figurerer som frontispice i bogversionen, lyder som følger:

»Kreativitet, som jeg her har identificeret det, er forskellen på dig og en abekat. Der er faktisk to egenskaber ved denne forskel. For det første, så kan et medlem af den menneskelige art øge hans eller hendes arts potentielle, relative befolkningstæthed gennem sin viljemæssige anvendelse af kreativitet, som ingen form for dyr kan gøre. For det andet, så afhænger samfundets fremskridt hen over successive generationer af, at disse generationer gen-vedtager, eller atter sætter i kraft, den skabende opdagelse af denne form for universelle, fysiske principper. Sammen kan disse to udtryk for kreativitet (som jeg definerer det) fastlægge grundlaget for det, vi kunne kalde naturlig, menneskelig moral, den form for forskel, der adskiller menneskelig moral fra aberigets kultur.«

Ti år tidligere, i 1993, da Lyndon LaRouche stadig var fængslet, skrev han en lang artikel, der udredte denne, hans enestående opdagelse, i en artikel med titlen, »Om LaRouches opdagelse«[3], hvis indledende afsnit lyder:

»Det centrale træk af mit originale bidrag til Leibniz' videnskab om fysisk økonomi, er at give en metode til at adressere den årsagsmæssige sammenhæng mellem, på den ene side, enkeltpersoners bidrag til aksiomatisk revolutionerende fremskridt i videnskabelige og analoge former for viden, og, på den anden side, de heraf følgende forøgelse af den potentielle befolkningstæthed i de korresponderende samfund. I sin anvendelse i politisk økonomi, fokuserer min metode på analyse af den centrale rolle af den følgende tretrins rækkefølge: For det første, aksiomatisk revolutionerende former for videnskabelig og analog opdagelse; for det andet, de heraf følgende fremskridt i principper for maskinredskaber og analoge ting; sluttelig, de heraf følgende fremskridt i

arbejdskraftens produktive evne.«

Nu er et godt tidspunkt for verden til fuldt og helt at opdage LaRouches opdagelse.

Foto: Xi Jinping: »Flere end 60 million mennesker er blevet løftet ud af fattigdom i løbet af de seneste fem år.« (Xinhua / New China)

[1] [Læs Mueller-dossieret her.](#)

[2] EIR, 7. januar, 2005; artiklen er indeholdt i LaRouches bog, »Jordens kommende 50 år«, der kan købes fra Amazon.com (eller ved henvendelse til vores kontor, -red.)

[Læs artiklen her.](#)

[3] [Læs artiklen her.](#)

Fortsæt! Momentum imod Londons/Muellers kup-operation er momentum for den Nye Silkevejs æra for fremskridt

Leder fra LaRouche PAC, USA, 12. okt., 2017 – Fra og med i dag uddeles vores bombe af en rapport, »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«, med stor slagkraft i New York City og Washington, D.C., til 180 internationale missioner til FN (hen over et par dage) og til udvalgte kontorer blandt 535 senatorer og

kongresmedlemmer på Capitol Hill. Disse særlige cirkuleringer kommer netop, som et nyt initiativ i Kongressen forårsagede frustrerede skrig over, at Russiagate/Trumpgate måske vil mislykkes.

Husets Efterretningskomite har indstævnet firmaet Fusion GPS, der har hjemsted i Washington, D.C., og dets ansatte om at overholde Kongressens krav om information om, hvordan Fusion kommissionerede skandaledossieret fra 2016 om Donald Trump fra en MI6-ex-agent, Christopher Steele. Kongresmedlem Adam Schiff (D-Californien) udtrykte stærk modstand mod dem, der har udstedt indstævningen, da han sagde, »Jeg tror, at der er håb om, at, hvis de kan stille Christopher Steele for en rigsret, og hvis de kan stille FBI og Justitsministeriet for en rigsret, så kan de måske stille hele den russiske efterforskning for en rigsret.«

Ja! Der er en udbredt og voksende støtte blandt den amerikanske offentlighed til netop dette resultat. Det er desuden, for mange mennesker i og omkring byen New York, og i Washington, D.C., som direkte oplevede angrebene den 11. september, en stærk og personlig sag, at Bob Mueller er en løgnagtig lejemorder, der mørklagde saudiernes rolle i dette angreb.

At opbygge et momentum for at stoppe angrebet på det amerikanske præsidentskab og på nationen er samtidig at opbygge et momentum for, at det Nye Silkevejsparadigme kan blive til virkelighed i den transatlantiske sfære, og kan udvides i den eurasiske sfære, som det så spektakulært netop gør. I USA og Europa er der et presserende behov for en Glass/Steagall-reorganisering af bankpraksis, udstedelse af rigelig, målrettet kredit og igangsættelse af forskning og udvikling ind i de nye områder for fusion, plasmavidenskab og rumforskning. Hvordan det skal ske, har Lyndon LaRouche fremlagt i sine »Fire Love«.

Desuden er det ikke muligt at genopbygge efter katastroferne,

undtagen ved hjælp af disse »Fire Love«. Alene skalaen af den udbredte ødelæggelse i Nordamerika som et resultat af sårbarheden over for »naturkatastrofer«, forårsaget af Wall Streets sabotage af vedligeholdelse og udvikling af infrastruktur, viser behovet for et paradigmeskifte i politikken. Til orkanzonerne i den Mexicanske Golf og Caribien, og jordskælvet i Mexico, skal yderligere føjes de hærgende brande i Californien. Mens dette skrives, har 21 mennesker mistet livet, og over 25.000 er fordrevet af brandene, der stadig brænder kraftigt. Andre stater i det vestlige USA er ligeledes blevet ramt i år. Den 12. okt. vil Repræsentanterne Hus sandsynligvis stemme om den næste lov om finansiering af katastrofehjælp på \$36,5 mia. – som i går korrekt blev sat op, på anmodning fra Det Hvide Hus, med \$5 mia. til Puerto Rico, men som stadig kun lige rækker til at dække udgifterne til den tidlige responsfase. Hvad med genopbygningsfaserne?

Selv før de nylige katastrofer indtraf, er den forfaldne, amerikanske basisinfrastruktur brudt sammen – som det ses i transportkrisen i New Yorks Metro – pga. manglende modernisering. Den 1. oktober, lige midt i høsttiden, opstod der et hydraulisk svigt af en port i sluse og dæmning 53 på Ohiofloden, med en 46 mil lang række af flodpramme på floden til følge. Faciliteten blev bygget i 1928, og dens erstatning i nærheden har været under konstruktion i 30 år og er stadig ikke færdig.

Om 23 dage rejser præsident Trump af sted til Asien, hvor hans møde med præsident Xi Jinping kan blive anledning til, at et nyt stadium for håb og fordel for menneskeheden bryder ud. Vi kæmper for en sådan ny begyndelse.

Torsdag, den 12. oktober, er Columbus Dag, som regnes for at være den dato, hvor Columbus gjorde landgang i de amerikanske lande i 1492. Præsident Franklin Roosevelt udstedte, midt i en krigstid, en **mindeerklæring i 1940**, der sluttede med disse ord:

»I år, hvor vi betænker den tilstand, som verden er blevet bragt til af destruktive kræfter, med lovløshed og tøjlesløs magt, der hærger en ældre civilisation, og med vor egen republik, der ruster sig til forsvar for sine institutioner, kan vi puste nyt liv i vor tiltro og forny vort mod ved at mindes Columbus' triumf efter en periode med hjerteskrærende prøvelser.

Det løfte, som Columbus' opdagelse skænkede verden, om en ny begyndelse i menneskets march mod fremskridt, har været undervejs mod sin opfyldelse i fire århundreder. Det er nu vor opgave at være fast besluttet på, at denne fremmarch, på trods af tilbageslag, vil fortsætte mod opfyldelsen.«

AIIB, ADB vil være med til at finansiere Indiens elektricitetsprojekt efter premierminister Modis løfte om elektricitet for alle

3. okt., 2017 – I dag rapporterede *Xinhua*, at Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, vil hjælpe Indien med at forbedre sit elektricitetsnet og udvide anvendelsen af sol- og vindenergi, med et lån på \$100 mio. Lånet, der er godkendt af AIIB's bestyrelse, involverer medfinansiering på \$50 mio. fra Asiatisk Udviklingsbank (ADB).

Den indiske premierminister Narendra Modi meddelte 25. sept.,

at alle indiske husstande ville have elektricitet ved udgangen af 2018, noget, han også diskuterede under sin valgkamp til premierminister. Dette projekt er overordnet meget stort og kræver måske \$2,5 mia. i investering og involverer henved 300 mio. indere, der i øjeblikket ikke har nogen, eller ingen pålidelig, elektricitet fra et offentligt net.

Dette er den fjerde fællesfinansiering mellem AIIB og ADB, to store, multilaterale udviklingsbanker i Asien. De andre omfatter M4-motortrafikvejen i Pakistan; et projekt for naturgasproduktion og -distribution i Bangladesh; og en hovedvej omkring havnebyen Batumi, Georgien, landets næststørste by.

Foto: Indiens premierminister Narendra Modi. Foto fra 2015.

Beijing-ambassadør: Kina vil hjælpe Bolivia med at tage 'et gigantisk skridt for industrialisering'

3. okt., 2017 – I et interview den 2. okt. i avisen *El Deber* om kinesisk-bolivianske relationer, understregede Kinas ambassadør til La Paz, Liang Yu, at Kina har planer om »energisk« at hjælpe Bolivia, på en hvilken som helst måde, de måtte ønske det, med at udvikle landet til at blive en fremgangsrig industrination i centrum for et fremgangsrigt og udviklende Sydamerika.

Relationer mellem vore lande »vil indlede en ny periode med udbredt og hurtig udvikling ... En udvidelse af samarbejde inden

for sådanne områder som produktiv kapacitet, minering og energi, infrastruktur, udvikling af hovedveje, lufthavne, jernbaner, vandkraftværker og samarbejde og udvekslinger inden for sådanne områder som rumfart, telekommunikation, videnskab og teknologi, samt miljøbeskyttelse, vil blive drivkraften i industrialiseringen af Bolivia; merværdien af bolivianske produkter (gennem anvendelse af teknologi i produktionen) vil øges, og landets kapacitet for autonom udvikling vil gå frem«, sagde ambassadør Liang til den bolivianske avis.

Blandt de allerede igangværende projekter, som ambassadør Liang nævnte, var Kinas finansiering og byggeri af 1.300 km og dusinvis af hovedveje, der »krydser landet fra nord til syd og fra øst til vest og således lægger den strategiske grund for transportinfrastruktur i Bolivia«. Kina har ligeledes underskrevet en kontrakt om at bygge et stålværk nær Bolivias enorme jernmalforekomster i Mutun, og som, når det er færdigt, vil rangere Bolivias årlige stålproduktion blandt de bedste i Latinamerika, og som, fortsatte ambassadøren, »vil blive et gigantisk skridt hen imod industrialiseringen af Bolivia«.

Ikke det mindst vigtige af Kinas bidrag til Bolivias udvikling er de henved 30 stipendiater til fremragende bolivianske studerende for at studere i Kina, hvoraf mange er »dedikeret til sådanne højteknologiske karrierer som nuklear teknologi«.

El Deber spurgte ambassadøren om Kinas syn på Bolivias bestræbelser på at få bygget en jernbane, der forbinder Sydamerikas to kyster, og om denne bi-oceaniske jernbane er inkluderet i Bælte & Vej-projektet. Ambassadør Liang udtalte Kinas støtte til dette strategiske projekt, men påpegede diplomatisk behovet for, at landene i området når frem til en aftale om, hvor den skal bygges.

Kina forpligter sig til storstilede infrastrukturprojekter i Filippinerne

3. okt., 2017 – En delegation af regeringsministre fra Filippinerne var i Kina i sidste uge, hvor deres kinesiske modparter indgik en forpligtelse til at finansiere flere storstilede infrastrukturprojekter og aftalte at optrappe planlægningen af første og anden fase af projekter i hele landet. Deres målsætning er at blive færdig med forhandlingerne inden starten af det 31. ASEAN-topmøde, der i år holdes i Filippinerne fra 10.-14. nov., og som vil se deltagelse af den kinesiske premierminister Li Keqiang.

Byggeriet af to store broer i Manila er planlagt til at gå i gang i november. Kinas handelsminister Zhing Shang bad den filippinske finansminister Carlos Dominguez, der ledede delegationen, om at prioritere 8 af de 12 projekter på præsident Rodrigo Duterte's liste over første fase. Disse projekter omfatter, ud over de to broer i Manila, et stort vandmanagement- og dæmningsprojekt, de skal forsyne Manila med vand; en plan om kunstvanding ud fra Chicofloden i den nordlige del af Filippinernes største ø, Luzons, og som har været på tegnebordet i over 40 år; en hævet motortrafikvej i Davao City på Mindanao; en industripark; to narko-rehabiliteringscentre; broer, der forbinder flere øer i øgruppen Visayas, der ligger mellem Luzon og Mindanao; et landbrugsteknisk center; og genopbygning af Marawi, byen på Mindanao, der blev besat af ISIS-relaterede terrorister i maj måned, og hvor der stadig foregår kampe. Mange af disse

projekter har ligget på tegnebordet i årtier, med løfter fra Verdensbanken og andre, som aldrig materialiserede sig.

Dominguez sagde til kineserne: »Vi anerkender og påskønner det fortsatte engagement mellem vore regeringer om at sætte tempoet i vejret for forberedelserne til de udgiftstunge infrastrukturprojekter. Begge regeringer gennemfører bestræbelser for at strømline og fremme godkendelsesprocessen for disse flagskibsprojekter.«

Zhong tilskyndede Filippinerne til at trække på andre kilder til finansiering, inklusive Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og Kinas Silkevejsfond, såvel som også Asiatisk Udviklingsfond. AIIB har for nylig aftalt at medfinansiere et projekt til oversvømmelseskontrol i Manila, sammen med Verdensbanken og regeringen.

Foto: Filippinernes præsident Rodrigo Duterte og Kinas præsident Xi Jinping. (Arkivfoto). Kina har bedt Filippinerne prioritere 8 af 12 store projekter på deres liste over første fase af et storstilet infrastrukturprogram, af hvilke mange har ligget på tegnebordet i årtier, og som nu får investeringslån fra AIIB og ADB, o.a.

**Den virkelige folkeafstemning
burde handle om,
at Spanien vedtager at gå med
i den Nye Silkevej.**

Følgende politiske erklæring blev udstedt af den spanske LaRouche-bevægelse 2. oktober.

For ti år siden eksploderede det globale finanssystem, der var gennemhullet af beskidte, giftige derivater, som ikke havde nogen som helst iboende værdi overhovedet, og trak verdens fysiske økonomier med sig i faldet. Nedskæringspolitikker og centralbankernes og IMF's udstedelse af papirpenge i hele det transatlantiske område har efterladt dette områdes samfund uden en fremtid. Spanien, sammen med andre europæiske lande, havde været et førende offer for denne tsunami af fysisk-økonomisk disintegration, der reflekteres af de høje tal for ungdomsarbejdsløshed, en voksende andel af befolkningen, der er i fare for at styrte ned i fattigdom og social udstødelse, samt et skarpt fald i lønningerne. Alt dette under diktat fra IMF, den Europæiske Kommission og den Europæiske Centralbank – Trojkaen.

Men i 2013 kom der imidlertid en lysstråle fra Øst, især fra Astana (Kasakhstan), hvor Kinas præsident Xi Jinping annoncerede skabelsen af et økonomisk bælte, der forbandt nationerne i Asien, og som han kaldte den Nye Silkevej og senere udvidede til det, Kina i dag kalder Bælte & Vej Initiativet. Dette storstilede infrastruktur- og industrialiseringsprojekt, baseret på de mest avancerede teknologier, er centreret omkring et humanistisk win-win-princip for relationer mellem suveræne nationalstater; omkring en agape-kærlighed til andre – principper, der er fælles for konfucianisme og platonisk kristendom. Denne nye arkitektur for internationale relationer, med Bælte & Vej som hjørnesteinen, er inspireret af en kampagne, der i mere end 25 år er blevet ført af statsmanden Lyndon LaRouche og hans

hustru, Helga Zepp-LaRouche, for skabelse af en Verdenslandbro, baseret på en række udviklingskorridorer, der integrerer alle folkeslag på planeten og hæver deres levestandard langt over fattigdomsgrænsen. Præcis dette har været den nationale plan for Kina, der har løftet henved 700 millioner mennesker ud af fattigdom, og hvis mål det er, totalt at fjerne fattigdom i deres land frem til år 2020.

Og Spanien? Hvilken rolle spiller det? I sine bedste øjeblikke har Spanien i århundredernes løb spillet rollen som bro for humanistiske ideer mellem forskellige civilisationer. I middelalderen var det et arnested for videnskabeligt, teknologisk og kulturelt fremskridt, der frembragte store tænkere som Ramón Llull, Alfonso X den Vise og Al-Farabi, sande platonikere, der promoverede billedet af mennesket som et skabende væsen i det fysiske univers. Llulls og Alfonso X's oversættelser af Platons værker fra arabisk til latin og folkesprog, såsom castillansk (spansk) og catalansk, var en direkte inspiration for personer, der bidrog til Europas Gyldne Renæssance, såsom Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues) og Dante Alighieri, og formede ligeledes tankegangen hos skaberen af videnskaben om fysisk økonomi, Gottfried Leibniz.

Senere var Spanien med til at udføre Nicolaus Cusanus' (1401-1464) sidste vilje og testamente, nemlig at skabe en republikansk nationalstat langt fra Europas oligarkiske fordærvelse, og som ville promovere menneskets skabende evner og redde menneskeheden fra den mørke tidsalder, som den havde udholdt i mere end et århundrede. Som en del af dette projekt åbnede Spanien vejen for opdagelsen af Amerika. Det bidrog også til skabelsen af den amerikanske republik, hvis Uafhængighedserklæring og Føderale Forfatning er baseret på de renæssanceprincipper, som Cusanus, og senere Leibniz, havde udviklet.

Spanien har altid, i sine store øjeblikke, været broen, der forenede forskellige kulturer, landet, hvor sand økologi kunne udvikle sig, om end kortvarigt, mellem de tre store,

monoteistiske religioner, som det reflekteredes i Toledo-oversættelsesskolen.

I dag, i det 21. århundrede, kan Spanien atter blive Verdenslandbroens bro til Asien, Afrika og de amerikanske lande. I år tog den spanske regering et første skridt hen imod at tilslutte sig win-win-paradigmet, som Kina tilbyder gennem den Nye Silkevej.

Den virkelige oprørsk Diskussion, der burde få den dominerende opmærksomhed i Spanien, bør ikke være den om Cataloniens adskillelse fra Spanien – som kun ville være til fordel for City of Londons og Wall Streets geopolitiske Store Spil – men i stedet være en diskussion om at adskille Spanien fra det bankerotte og folkemorderiske system, som er den Europæiske Union og Trojkaen, der i Europa er udtrykket for det bankerotte monetære system, hvis forholdsregler til nedskæringer har efterladt millioner af spanske unge uden en fremtid. Et forenet Spanien må erklære sin uafhængighed og genvinde sin nationale suverænitet, og fuldt og helt gå med i den Nye Silkevej. Dette er et svangert øjeblik.

Spaniere: Lad jer ikke feje med af den nuværende pessimisme, som er induceret af Det britiske Imperium, herrerne over det nuværende bankerotte system. Lad jer i stedet inspirere af Llull, Alfonso X, Karl III, Bernardo Ward, Al-Farabi, Goya, Campones og selvfølgelig, Miguel de Cervantes Saavedra. Vi har fremragende tænkere, der viste, hvad Spanien er i stand til at bidrage til at hæve menneskeheden til dens skabende potentiale. Lad os, forenet, som en suveræn nationalstat erklære vores uafhængighed fra nedskæringer, gennemtvunget af den Europæiske Union, og gå med i den Nye Silkevej for at få gang i Spaniens fysiske økonomi og give dets befolkning, især de unge, et formål med at skabe en bedre fremtid gennem produktive, højtspecialiserede jobs, der øger vores fysiske, økonomiske produktivitet, pr. person og pr. km².

I historiens løb har vi været broen mellem kulturer, der

promoverede integrationen af civilisationer ved at bringe det bedste frem, og det gode i hver enkelt. Tiden er inde til at tage et skridt frem og vende tilbage til at være denne bro, og som er vores sande identitet.

(Oversat fra engelsk.)

Foto: Detalje af et værk af Ramón Llull (1232-1315).

Lyndon LaRouche: Lad være med at diskutere det – Bare gør det!

Leder fra LaRouche PAC, 7. september, 2017 – Det er pludselig blevet blændende indlysende, at Ruslands præsident Vladimir Putin – ligesom sin forfader i ånden, Frankrigs Ludvig »den Varsomme«^{XI} – har været i færd med at væve og atter væve et spindelvæv af potentielt tæt økonomisk samarbejde mellem Nord- og Sydkorea og Rusland – og med Kina og også andre partnere. Dette var den oprindelige »LaRouche-plan«¹ for fred i Koreahalvøen, der fungerede frem til den dag i 2002, hvor den blev saboteret via »udefrakommende kræfter«, der arbejdede sammen med daværende vicepræsident Cheney, og bagefter med præsident Obama. Putin har arbejdet på dette spindelvæv med uundværlig støtte fra Kina – men tilsyneladende også fra visse kræfter i Washington.

Da Lyndon LaRouche blev opmærksom på dette, sagde han,

»Lad være med at diskutere det. Ikke noget opkog af de forskellige detaljer. Lad være med at spille yderligere tid – bare gør det! Og ved at gøre det – NU – vil I tvinge dem, der

gør modstand mod det, til at bekende kulør. De vil blive afsløret, klar til at blive uskadeliggjort.»

Netop samtidigt hermed har den værste atlantiske orkan, der nogensinde er registreret, med en vindstyrke på 180 mil/t, og 300 mil/t på højdepunktet, hærget igennem hele Caribien og efterladt nogle af de britiske kolonier i ruiner, der er ufattelige for det 21. århundrede. For eksempel sagde Barbudas premierminister, at 90 % af deres bygninger er blevet ødelagt, og 60 % af deres befolkning var blevet hjemløse. De britiske herrer (Barbuda er en del af Commonwealth of Nations, tidligere Det britiske Statssamfund) havde absolut intet gjort for at forberede sig på syndfloden – men hvorfor skulle de også det?

Men den amerikanske regering, ledet af præsident Trump, er opmærksom og up-to-date om situationen og mobiliserer de relevante resurser for Florida og andre truede områder – og dette vil igen gøre det muligt for befolkningen, både de første nødindsatspersoner (redningsfolk, paramedicinere o. lign.) og frivillige borgere, at udvise den heroisme, de så blændede har demonstreret i Houston. Vi vil respondere, som situationen kræver. Vi vil genopbygge så hurtigt, det er fysisk muligt. Alt er forandret siden Katrina og Sandy.

I Caribien må USA tilbyde det fulde program for Ingeniørkorpset, som Lyndon LaRouche og tidligere præsident Bill Clinton foreslog for Haiti efter jordskælvet i 2010. Monsterpræsident Obama skød denne plan ned, så Haiti, der i dag stadig ligger i ruiner, nu arbejder sammen med Kina hen imod en genopbygning af landet.

Men vores presserende nødvendige hastegenopbygning kan kun være et springbræt til et komplet, nationalt infrastrukturprogram, der nu må indledes med udstedelse af massive mængder statskredit, og i samarbejde med Kina. Ikke alene vil vi begrænse omfanget af stormrelaterede katastrofer i fremtiden, men vi vil også transformere hele vores økonomi

fra den katastrofe, vi arvede efter Bush og Obama, og til at blive den store, agro-industrielle magt, som verden, og amerikanerne, nu har brug for.

Om dette sagde Lyndon LaRouche igen:

»Spild ikke tiden på at diskutere det. Bare gør det! Og vi får se, hvem, der forsøger at forhindre det – det vil være åbenlyst!«

Foto: Pressemeddelelser i kølvandet på forhandlinger med præsidenten for Republikken Korea Moon Jae-in. 6. sept., 2017. (en.kremlin.ru)

En fortælling om to verdener

Leder fra LaRouche PAC, 28. august, 2017 – Som Charles Dickens skrev i En fortælling om to byer:

»Det var den bedste tid, det var den værste tid; det var visdommens århundrede, det var dårskabens århundrede; det var troens periode, det var vantroens periode; det var lysets tid, det var mørkets tid; det var håbets vår, det var fortvivlelsens vinter; vi havde alt i vente, vi havde intet i vente.«

I dag er det ikke to byer, men to visioner af menneskehedens fremtid, og af menneskets grundlæggende natur.

Verden er vidne til ødelæggelserne i Houston – en naturkatastrofe, selvfølgelig, men én, der fandt et »lille folk« (som Schiller sagde om den franske befolkning på det tidspunkt, hvor Dickens' fortælling foregår, før og under Den franske Revolution), der har ladet nationens infrastruktur forfalde til randen af sammenbrud. Houston er notorisk

uforberedt til at håndtere oversvømmelser, selv under de årligt tilbagevendende storme, for slet ikke at tale om orkaner eller den aktuelle 1000-års oversvømmelse. Allerede i 2012 gav det Amerikanske Ingeniørselskab byen et C- i byens »standpunktsbog« mht. sikkerhedsforholdsregler mod oversvømmelse. De to hoveddæmninger til sikring mod oversvømmelse af Houston, som begge er på randen til at flyde over eller endda kollapse i den aktuelle storm, blev bygget i 1940'erne, og deres levetid udløb for 20 år siden.

Men Houston er i bund og grund ikke anderledes end alle dele af USA. Vores største by, New York, oplever for tiden et generelt sammenbrud i systemerne for transport, kloakering, vand og mere endnu – en kendsgerning, som blev adresseret den 26. august på et Schiller Institut forum i Manhattan. Infrastrukturunderskuddet har skabt krudttønder i hele nationen, der blot behøver en enkelt gnist for at ryge i luften, som vi så det under orkanen Katrina i New Orleans, med superstormen Sandy i New York City og med tørken i det sydvestlige USA.

På den anden side har vi visionen om »håbets vår«, der er ved at blive til virkelighed med Silkevejen, som bringer storstilet infrastruktur i hele Asien, Afrika og Latinamerika, infrastruktur, som de er blevet nægtet under hele koloni- og postkolonitiden. Særligt er to af de store projekter, som Lyndon LaRouche har foreslået hen over de seneste par årtier – Kra-kanalen i det sydlige Thailand og projektet for genopfyldning af den næsten udtømte Tchadsø i Afrika, gennem omdirigering af vand fra Congofloden (Transaqua) – nærmer sig nu deres virkeliggørelse. Disse projekter er blevet voldsomt modgået af de tidligere kolonimagter og modgås stadig i Vesten under den falske forklædning af, at det 'gør skade på miljøet' og 'ikke er rentabelt'. Bag begge disse store projekter er drivkraften Kinas Bælte & Vej Initiativ, med den anskuelse, at menneskeheden ikke er et oligarkis undersætter, men at den derimod er formålet for regeringers eksistens.

Hvorfor kan USA og Europa ikke deltage i denne verdensforandrende udviklingsproces? Den eneste årsag er den fortsatte magt, der oppebæres af det bankerotte finansimperium centreret i London og New York. Det vestlige banksystems degeneration, til at blive et uhammet spillekasino, der kun er villigt til at »investere« i spekulationsorgier og er drivkraften bag stadigt større forfald af den fysiske økonomi og levestandarden for de »laveste 90 %« af befolkningen – dette er den virkelighed, der førte til valget af Donald Trump. Dette er den virkelighed, der er drivkraften bag det igangværende kupforsøg imod ham, fra magterne i Londons og Wall Streets og deres slaviske, totalejede politiske ledere og mediehorers side. »USA må ikke gå med i den Nye Silkevej«, brøler Ozymandias, fra Shelleys digt. Og han tilføjer, »Regeringen må ikke intervenere i Wall Street«. »USA må forberede krig mod Rusland ... Mit navn er Ozymandias, Kongernes Konge; Betragt mit Værk, I Mægtige, og fortvivl!«

Begivenhederne i Houston må blive alarmklokken, der ringer og vækker os. Selvfølgelig vil det amerikanske folk vågne af deres slummer for at hjælpe befolkningen i Houston i denne katastrofe – men det må også, langt om længe, handle for at genindføre det Amerikanske System, for at forlange afslutningen af dette *casino mondial* og den omgående skabelse af et statsligt kreditsystem i Hamiltons tradition, til skabelse af den nødvendige kredit til at genopbygge vore byer på et moderne niveau, vore transportnetværk, vore vandsystemer, vores energiproduktion, vore skoler og hospitaler. Som Helga Zepp-LaRouche sagde om infrastrukturkrisen på forummet i Manhattan den 26. august[1]: »Hvorfor ikke bygge 50 nye byer?« Kina har gjort det og bringer det ud til hele verden gennem Bælte & Vej. Vi kan, og må, gå sammen med dem.

Foto: Texas' redningsfolk redder en indbygger i Houston i båd, under øversvømmelserne forårsaget af orkanen Harvey. 27. aug., 2017.

[1] Se video her:
<https://larouchepac.com/20170827/manhattan-town-hall-revive-ha-milton-s-american-system-and-presidency-through-larouche-s>

Helgas tale vil blive oversat og udlagt her på hjemmesiden.

Den økonomiske løsning kan forene amerikanerne: LaRouches »Fire Love« og Kinas Nye Silkevej

Leder fra LaRouchePAC, 21. august, 2017 – USA's præsident, der i går var et 'instrument for Putins Rusland', er i dag racist og tilhænger af neo-nazisternes 'hvide overherredømme', for slet ikke at tale om mentalt syg. Denne forrykte propaganda flyder i stride strømme: fra Obama/Podesta, der styrer »Resist«-bevægelsen, som har overtaget en stor del af det Demokratiske Parti; fra de britiske og amerikanske efterretningstjenester, der har samarbejdet om at fjerne præsident Trump, lige siden han først annoncerede sit kandidatur; og fra alle Wall Street-medieoperationerne. Præsidenten bliver offentligt truet – af kongresmedlemmer! – hvis han vover at tale offentligt i Phoenix tirsdag aften, og hans tilhængere bliver truet, hvis de vover at komme for at høre ham.

Nationen bliver manipuleret hen mod kaos og muligvis sin egen ødelæggelse. Vildskaben i propaganda-spærreilden stammer fra Londons og Wall Streets frygt for endnu et umiddelbart

overhængende finanskrise. De er fortsat bange for, at præsident Trump – som aldrig var under deres kontrol – kunne gå imod Wall Street og samarbejde med Kinas initiativ for global infrastruktur for en reel, »stik spaden i jorden« økonomisk genrejsning for USA.

Ikke som Barack Obama, der indtog embedet og vred armen om på kongresmedlemmer for at vedtage de massive bailouts til Wall Street gennem TARP (Troubled Asset Relief Program) og Federal Reserve, og som fulgte i hælene på London, der førte an i at gøre G7 til en enorm maskine for bank-bailout. Hans og »W« Bush' krige, bailouts, massearbejdsløshed og sammenbrud i vareproduktionen har siden ført til masseafhængighed af narko og alkohol og øget dødsraterne i Amerika – en virkelig, national nødsituation.

Det, som præsident Trump nu må gøre, er præcis at gå op imod Wall Street og City of London, og han må gøre det som en nødforholdsregel.

Han har netop taget ét skridt: »Millioner af jobs er vejen til at forene amerikanerne«, sagde han den 18. aug. Andrew Young – tidligere FN-ambassadør og veteranleder for borgerretsbevægelsen – sagde det samme under et interview til NBC i søndags. »De fleste af de problemer, vi står med nu, er relateret til spørgsmålet om fattigdom. Men vi ønsker stadig at sætte alt i relation til racespørgsmål ... Det var vores opgave at løfte alle op sammen, så vi kunne lære at leve sammen som brødre og søstre snarere end at gå til grunde sammen som tåber.«

Forholdsreglerne for at »løfte alle op« findes, i Lyndon LaRouches »Fire Økonomiske Love til at redde nationen«.

Lyndon LaRouche er den førende økonom inden for det »Amerikanske Økonomiske System« – som Trump har talt om, men ikke forstået. Ved omgående at begynde med at føre en politik for genindførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingsloven i

Kongressen for at bryde Wall Street op og begynde at udstede statskredit gennem en infrastrukturbank efter Hamiltons principper, kan USA gå sammen med Kinas infrastrukturopsving med den »Nye Silkevej« for at skabe billioninvesteringer i fornyelsen af Amerikas økonomiske infrastruktur. Ligesom i de kinesiske investeringer, må videnskab – rumforskning og fusionskraft – være den økonomiske drivkraft.

I dag understregede Lyndon LaRouche, der har sagt, at den aktuelle, falske racekrig, der nu oppiskes mod Trump, truer med at udløse kaos og national ødelæggelse, »Den økonomiske løsning er det, der skal fremmes«.

Den 18. aug. havde *China Daily* en lang profil af Helga Zepp-LaRouche og Lyndon LaRouche, der beskrev, hvordan Kinas nuværende »Bælte & Vej Initiativ« udvikledes hen over flere årtier. Nu kører det for fuldt tryk i hele Eurasien, Afrika og potentielt endda i det krigshærgede Mellemøsten. *EIR* har udgivet *USA må tilslutte sig den Nye Silkevej* som brochure. Sammen med LaRouches »Fire Love«, er dette den økonomiske løsning.

Trump har ofte talt om »Alexander Hamiltons, Henry Clays og Abraham Lincolns Amerikanske System«. Den første, amerikanske organisation, der var helliget en afslutning af slaveriet og lige muligheder uden hensyn til race eller etnicitet, blev stiftet i 1788, og kørt frem til hans død, af Alexander Hamilton. Hamilton lancerede ligeledes USA's økonomiske udvikling til at blive verdens største industrination, der sluttelig skabte bogstavelig talt millioner af jobs, med øget produktivitet, ved at opfinde statslig bankkredit til infrastruktur og fremme af varefremstilling. Hans to mål var reelt set forenet: Skab en forenet nation ved at udvikle alle dens menneskelige evner og kreativitet, og ved produktiv beskæftigelse af alle, der levede i denne nation, eller kom til den.

Dette må nu genoplives gennem en nødintervention i denne

politiske krise med LaRouches forslag til økonomiske love, og gennem en opkobling til Kinas Nye Silkevej.

Hvis vi tillader, at Trump tvinges ud, vil vi stå over for en umiddelbar krigskonfrontation med Rusland og Kina, hvor det anti-russiske og anti-kinesiske hysteri, der har overtaget Kongressen og det Demokratiske Parti, er det, der bærer ved til bålet.

Foto: Præsident Donald Trump på plænen foran Det Hvide Hus, med bl.a. vicepræsident Mike Pence; 8. aug., 2017. Whitehouse Photo

Økonomisk genrejsning i Europa: Verden på hovedet

19. aug., 2017 – I går i Bruxelles talte Bert Colijn, seniorøkonom i ING Bank, om »moderat vækst« i Eurozonen, men, da han henviste til data i en opdatering fra 14. aug. fra Eurostat-kontoret, blev han tvunget til at rapportere, at industriproduktionen i virkeligheden var faldet med 0,6 % på månedsbasis i juni, hvilket omstødte en vækst på 1,2 % i maj, og at vækst i industriproduktion på årsbasis faldt til 2,6 % i juni i forhold til 3,9 % i maj.

»Det er noget skuffende, at produktionen stadig ikke er kommet op på niveauet før krisen«, sagde Colijn. »Med begyndelsen af krisen for nu ti år siden, ligger industriproduktionen stadig på 6,5 % under toppunktet.« Ikke desto mindre talte økonomeren om en »overraskende vækst i Eurozonen«, der »kunne fortsætte i anden halvdel af året.«

Men, juli måneds Purchasing Managers Index for

varefremstilling markerede dets svageste resultat i seks måneder. »Den dårlige start på kvartalet kunne også ses i andre undersøgelser, hvilket kunne betyde, at 3. kvartals BNP vil blive lidt svagere end i årets første halvdel, men det ville stadig føre til en sund vækstrate i BNP på 2 % årligt for 2017«, sagde Colijn.

Men, europæiske økonomer er imidlertid generelt blevet overbegeistrede, når de opdagede, at et spring fra 0,1 % til 0,2 % inden for en måned, eller blot et kvartal, betød en fordobling af væksten og et umiddelbart økonomisk boom i Eurozonen ...

Foto: Se, når begge dine lommer er tomme, er du jo godt nok fattig – men når kun den ene lomme er tom (der ligger en kobberslant i den anden), har du jo, ifølge sagens natur, haft 50 % 's fremgang og er nu kun halvt så fattig ... logik, eller – kan vi gøre det lidt bedre? Sammen? (-red.)

Den gode og den dårlige regering og borgernes tro på fremtiden.

Af Helga Zepp-LaRouche

Den kamp, der netop nu udspilles i USA mellem på den ene side denne »u-hellige alliance« og de efterretningstjenester, der stammer tilbage fra Bush/Obama-perioden, og på den anden side, en patriotisk gruppering af 'whistleblowers' og Trumps vælgere, er ikke et internt, amerikansk anliggende – det

er af højeste, strategiske betydning. Hvis de neokonservative får overtaget, er der redt op til en global krig mod Rusland og Kina. Men, hvis det på en anden side gennem efterforskning kan bevises, at hele narrativen om Trumps angivelige »aftalte spil« med Rusland er en »Brennan-operation« sådan, som den ansete journalist Seymour Hersh understreger, så står det amerikanske samfund foran en katarsis, en renselsesproces, der kan sammenlignes med den anden amerikanske revolution. For, det virkelige »aftalte spil« består nemlig ikke mellem Trump og Putin, men derimod i briternes og amerikanske efterretningstjenesters nøjagtigt verificerbare manipulationer i forsøget på at gennemføre et kup mod den valgte, amerikanske præsident.

Download (PDF, Unknown)

Kina slår ned på ulogisk investering i udlandet; promoverer investering i 'realøkonomi' i stedet

Tirsdag, 1. august, 2017 – Kinesiske selskabers »ulogiske« udenlandske investeringer, såsom i ejendomsmarkedet og underholdningsbranchen, er faldet med 49 % på et år som resultat af et regeringsfremstød. »Selskaber har sat mere fokus på investering i realøkonomien«, sagde Qian Keming, vicehandelsminister, i en pressebriefing i går. »At gå fra en vækst på over 50 % i de seneste to år og til et fald på 40 % i årets første seks måneder, kan kun ske på én måde – gennem intervention fra regeringens side«, sagde Wang Jun fra

Kinesisk Center for Internationale Økonomiske Udvekslinger til *Global Times*.

»Det er naturligvis et problem, fordi disse ulogiske investeringer udgør en alvorlig risiko for ikke alene selskaberne, men også for det nationale finansmarked og den nationale økonomi«, sagde Wang. I år har der foreløbig kun været fire investeringer i fast ejendom, hoteller, film, underholdning og professionelle sportsteams, rapporterede Shanghai Securities News i sidste uge.

Ny bankkrise inden årets udgang?

Bankkunder og pensionister bliver ofret for spekulationssvindl!

Af Helga Zepp-LaRouche

Vælgerne gør klogt i at anskueliggøre den brutalitet, med hvilken pensionerne i det amerikanske midtvesten bliver halveret, og de italienske bankkunder bliver eksproprieret. Hvis det kommer til et stort krak – og der bliver flere og flere tegn på dette – bliver befolkningens livsopsparinger, såvel som dens levebrød, skruppelløst ofret.

Der findes kun ét middel mod dette: Det transatlantiske finanssystem må, i hvert eneste land, fuldstændig reorganiseres gennem en Glass/Steagall-bankopdeling, før det kommer til et kollaps. De tyske vælgere, der skal beslutte sig

den 24. september, bør nøje tænke over, at BüSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität; Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet, det tyske, politiske parti, som Helga Zepp-LaRouche er formand for, -red.) er det eneste parti, der overhovedet advarer om denne krise og har en løsning på denne krise parat.

Download (PDF, Unknown)

Det behøver ikke være en »Helvedessommer«

Leder fra LaRouche PAC, 19. juli, 2017 – Det kaos og den panik, som kollapset i New York Citys infrastruktur fremkalder – den fremstormende »Helvedessommer«, som newyorkere er blevet lovet, og som nu er kommet – er et meget reelt, dagligt mareridt for områdets indbyggere. Brand i undergrundsbanen; lukkede broer og timelangt trafikkaos; lange forsinkelser på proppede, kvælende tog, hvor der rapporteres om mange tilfælde af panikanfald hos trafikanterne; ingen pålidelig måde, hvorpå man kan komme sikkert på arbejde eller i skole.

Men, New Yorks mareridt er også et mikrokosmos af det, hele den transatlantiske sektor konfronteres med, med mindre USA og de europæiske nationer omgående begraver Wall Street og City of London og tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ – sådan, som Lyndon LaRouche, som den eneste, amerikanske statsmand, utrætteligt har argumenteret for.

Vi nærmer os regnskabsårets afslutning ved udgangen af tredje kvartal, og perioden september-oktober har, rent historisk, været en periode for ekstrem ustabilitet, bankerot og kriser i

finanssystemet, advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Et umiddelbart sammenbrud i hele det transatlantiske banksystem hænger over vore hoveder som et Damoklessværd, med en \$1,5 milliard stor derivatboble, der umuligt kan opretholdes, selv ikke, hvis Social Security (basal folkepension, sygedagpenge o. lign., iflg. lov af 1935, -red.), Medicare (offentlig sygesikring til borgere over 65 år, -red.) og Medicaid (sygesikring til den fattigste del af befolkningen, -red.), alle blev udslettet tre gange – hvilket synes at være mange af vore kongresmedlemmers og senatorers synspunkt.

Trump-administrationen har, til trods for sit fremragende arbejde med at gå op imod britisk geopolitik og genetablere arbejdsrelationer med Kina og Rusland, ikke leveret varen mht. sine løfter om at vedtage Glass-Steagall og genopbygge Amerikas infrastruktur. Finansminister Steve Mnuchin – bankernes dreng, om nogen – er stadig i regeringen. Det er ren dårskab at foregive, at vi på en eller anden måde kan fortsætte på bedste beskub, uden at investere i infrastruktur, der er 50, 75 og 100 år gammel. Hvis vi ikke erstatter det, vil det smuldre, hvad enten vi synes om det eller ej, og måske, når vi mindst forventer det. Det er én af de ting, vi kan lære af New Yorks »Helvedessommer«.

Men, det behøver ikke være sådan: løsningen ligger, i bogstavelig forstand, lige foran os i dag, i Washington, D.C. I dag finder mødet sted mellem kinesiske og amerikanske myndigheder i den Omfattende Økonomiske Dialog mellem de to nationer, der blev oprettet på mødet mellem Trump og Xi Jinping på Mar-a-Lago. Kineserne har gentaget tilbudt USA at gå med i Bælte & Vej Initiativet: USA kunne både deltage i globale infrastrukturprojekter i andre lande, og også få presserende nødvendig hjælp til at genopbygge vores egen, smuldrende infrastruktur herhjemme. Hvad venter vi på?

Denne fremgangsmåde bringer Kina til de mest ødelagte hjørner af planeten, med ubestridelig succes. Afrika begynder at se fremskridt i fattigdomsreduktion, for første gang i årtier,

for ikke at sige århundreder – med kinesisk hjælp. Kina tilbyder sin »visdom« og ligeledes sit Bælte & Vej Initiativ for at være med til at løse de mange kriser i Mellemøsten.

Med en omskrivning af præsident Xis ord, så eksisterer der intet, der hedder »uafhjælpelig fattigdom«, eller uafhjælperlige krige, for den sags skyld. De kan begge overvindes, med de rette politikker.

At bygge et politisk bål under bagdelene af Kongressen og deres vælgere vil forbedre deres forståelse af disse nødvendige politikker. Og at øve indflydelse gennem de fremskridt, vi er ved at opnå i den internationale situation, kan være med til at gennemtvinge de nødvendige politikker i USA.

Foto: Myldretid på New Yorks undergrundsbane, L-toget, der betjener bydelene Manhattan og Brooklyn.

En genrejsning af amerikansk produktion og Det almene Vel afhænger af en genrejsning af Det amerikanske System

Leder fra LaRouche PAC, 18. juli, 2017 – Udviklingerne i USA i dag er et yderligere bevis på, at præsident Donald Trumps planer om at genopbygge den amerikanske økonomi og vende kollapset i den amerikanske levestandard, alt imens hensigten er god, umuligt vil kunne realiseres uden at løse det

fremstormende kollaps af det vestlige finanssystem. En genrejsning vil ikke være mulig uden skabelsen af en moderne udgave af kreditsystemet i Hamiltons tradition, for at skabe den massive mængde kredit, der behøves for blot at rokke den sårede kolos, som er den amerikanske økonomi. Det Amerikanske Civilingeniørselskab skønner, at der behøves tæt ved \$5 billioner hen over de næste otte år for blot at genoprette den forfaldne infrastruktur til en anstændig standard, alt imens Kinas Investeringselskab, en statslig investeringsfond, der ønsker at investere milliarder i USA (hvis de nødvendige, finansielle strukturer kan skabes), skønner, at investeringsunderskuddet er \$8 billioner.

Hvor efterlader det så Trumps forslag om en \$1 billion stor infrastrukturfond? Eller, for den sags skyld, hvor skal kreditten til at fikse det ødelagte, amerikanske sundhedssystem komme fra, eller til at genoprette vore nedgraderede varefremstillingskapaciteter, eller vores forskning og udvikling inden for fremskudte områder, såsom kernefusionskraft og udforskning af rummet?

Trump har udråbt mandag til at være »Made in Amerika Day«, Fremstillet i USA-dag, hvor han i Det Hvide Hus vil ære førende producenter og lover at genoprette Amerikas tidlige varefremstillingseksport. Men, han nævnte ikke noget om sit løfte om at genindføre Glass-Steagall for at gøre en ende på hasardspilskasinoet på Wall Street, der nu har opbygget en derivatpulje af værdiløse spekulationspapirer, der er næsten dobbelt så stor, som den, der førte til krakket i 2008. Uden dette første skridt med Glass-Steagall for at muliggøre en statsdirigeret kreditpolitik, vil de øvrige forholdsregler, som Trump har nævnt – fjernelse af regler og afslutning af handlepolitikker, der ikke er fair – end ikke tilnærmelsesvis kunne begynde at vende sammenbruddet.

Eller, lad os se på fiaskoen med sundhedssystemet. Det seneste forsøg for at ophæve Obamacare-katastrofen og erstatte den med noget, der er lige så dårligt, er faldet fra hinanden, idet

hverken Republikanere eller Demokrater kunne udholde lugten. Trump responderede, at Obamacare nu ville kollapse på egen hånd, og at dette kunne åbne for muligheden for at arbejde sammen med Demokrater for at skabe en brugbar løsning.

Men, der findes ingen brugbar løsning, så længe, det er Wall Street, der kører sundhedssystemet gennem de forsikringskonglomerater, der udelukkende drives ud fra en maksimering af aktieindehavernes værdi med det formål at udtrække rigdom af systemet. Her er problemet igen manglen på kredit, der kan adressere kollapset i sundhedssystemets tjenesteydelser – det er ikke et forsikringsproblem, men et sammenbrud i det fysiske system for tjenesteydelser.

Én af de Republikanske senatorer, der vendte sig imod GOP-planen i dag, Jerry Moran, er fra Kansas, en stat, hvor årene med nedskæringer inden for sundhedsvæsenet har efterladt statens landdistrikter med bogstavelig talt ingen adgang til akut lægebehandling, som det også er tilfældet i mange af de indre byområder i det engang så blomstrende, industrielle hjerteland. Hill-Burton-politikken, som blev initieret af Franklin Roosevelt, adresserede ikke forsikring, men levering af ydelserne. Alle borgere havde ved lov adgang til hospitaler og lægefagligt personale op til en given standard – hvis den private sektor leverede dette til et lokalsamfund, så fint nok, men hvis ikke, var det pålagt de lokale og nationale regeringer at gøre det. Det er denne fysiske virkelighed, der må adresseres, og som udelukkende kun kan adresseres gennem Glass-Steagall og genoplivelsen af et statsligt kreditsystem således, som det skabtes under Det Amerikanske System i Hamiltons tradition. Dette Amerikanske Systems nærdød, især siden mordet på Jack Kennedy, kan og må vendes i de kommende uger og måneder.

Præsidenten har næsten knækket ryggen på Det britiske Imperiums imperieopsplitning af verden i krigsførende magter, ved at indgå partnerskaber med Rusland og Kina for at bekæmpe terrorisme og opbygge verden gennem den Nye Silkevej. Men,

briterne har altid kørt deres imperium ved hjælp af magt over strømmen af kredit, under det »private« banksystem. Deres had til Trump, og deres lancering af den 'farvede revolution', der nu føres for at fjerne eller myrde ham, drives både af hans afvisning af den imperiale opsplittning af verden, men endnu mere af hans trussel om at genindføre Det amerikanske System for statskredit, der vil knuse Wall Streets og City of Londons magt. Alle amerikanere må handle for at gennemføre dette nye paradigme i dette mulighedernes øjeblik. Det vil ikke vare ved.

*Photo: Made in America Product Showcase | July 17, 2017
(Official White House Photo by Evan Walker)*

Hvad er det, der får produktiviteten til at vokse?

17. juli, 2017 – Perioden fra midten af 1920'erne og frem til 1970, bliver af mange økonomiske historikere kaldt for »Amerikas produktive guldalder«.

En ny bog, *The Rise and Fall of American Growth*, af den kendte økonom fra Northwestern University, Robert Gordon, dokumenterer meget dygtigt den særlige natur i denne periodes udbredelse af industriel elektricitet, forbrændingsmotoren og telekommunikationer. På baggrund af disse og andre opfindelser, sporer Gordon væksten af det, der kaldes totalfaktorproduktivitet, eller multifaktorproduktivitet. Det er økonomisk vækst, der ikke tilskrives anvendelse af mere kapital, mere arbejdskraft eller mere uddannet arbejdskraft, men derimod den større effektivitet, med hvilken industrien bruger alle tre ovennævnte størrelser – forårsaget af

teknologisk fremskridt, inklusive anvendelsen af teknologier, der hidtil slet ikke har været til stede i den industrielle sektor.

Alt imens professor Gordon viser, at vækst gradvist forlod de vestlige, industrialiserede økonomier siden 1970, og korrekt nedspiller effekterne af opfindelser i »Internet-alderen«, så fokuserer professoren på uforklarlig vis ikke på den rolle, som ny infrastruktur, *baseret på nye*, teknologiske fremskridt, spiller. Han giver således ikke NASA eller Manhattan-projektet kredit for at have bidraget til den generelle produktivitet i USA.

Men en grundig rapport over totalfaktorproduktiviteten (TFP), udført af National Bureau of Economic Research (NBER), fandt det følgende. Det årti, der havde den hurtigste vækst i totalfaktorproduktivitet i USA's historie, med en signifikant margin, var 1930'erne – ikke krigsmobiliseringen i 1940'erne, der dog var på andenpladsen. Hvad var det, der var årsag til den ekstraordinære 3,3 % 's gennemsnitlige vækst i 1930'erne?

»Dette skyldtes den meget stærke vækst i produktion og distribution af elektricitet, transport, kommunikation, struktur- og civilingeniørbyggeri af broer, tunneller, dæmninger, hovedveje, jernbaner og transmissionssystemer; samt privat forskning og udvikling.« Dette var NBER-rapporten fra 2005, 'Kilder til TFP-vækst under Guldalderen'.

Sådanne store infrastrukturprojekter som FDR's »Four Corners« udfordrer industrien til at udbrede teknologiske fremskridt for at kunne bygge dem; et fænomen, der ses i Kinas byggeri af ekstraordinære broer, totalt automatiserede havne, højhastighedsjernbaner gennem ørkener og op over verdens højeste bjergområder, osv. En senere NBER-rapport fra 2014 skønnede, at TFP i Kinas økonomi voksede med 3,1 % årligt fra 1998-2011.

Foto: Norris-dæmningen, et projekt under Tennessee Valley

Authority, der førte elektricitet til ét af USA's mest tilbagestående områder, ses her næsten færdigbygget i juli, 1935.

Mad for Fred og Tanker, og kredit for udvikling

Leder fra LaRouche PAC, 15. juli, 2017 – Under sit todages besøg til Frankrig er præsident Donald Trump fortsat med at opbygge arbejdsrelationer med præsident Xi Jinping fra Kina; med præsident Vladimir Putin fra Rusland; og med andre, fornuftige statsoverhoveder, der er ved at vågne op til det faktum, at menneskehedens fremtid ligger uden for det, af Det britiske Imperium kontrollerede, geopolitiske spil.

Med den franske præsident Emmanuel Macron ved sin side under en fælles pressekonference i går, roste Trump Kinas Xi som »en dygtig mand, [der] elsker Kina«. Han beskrev Ruslands Putin som en person, der »ønsker det, der er godt for Rusland, og jeg ønsker det, der er godt for USA«. Og Trump forsvarede stærkt sit nylige møde med Putin, som han forklarede, allerede havde frembragt vigtige resultater i Syrien: »Jeg mener, i en sag som Syrien, hvor vi kan komme sammen, aftale en våbenstilstand, og der er mange andre sager, hvor det, at komme overens, kan være en meget positiv ting.«

Det er fint nok alt sammen, lød Helga Zepp-LaRouches kommentar i dag; men dét, der er en presserende mangel, er et industrialiseringsprogram for USA for at standse det fremstormende kollaps af den fysiske økonomi – der intet steds ses tydeligere end i New York City. Trump-administrationen har endnu ikke handlet på sin annoncerede politik for en

infrastrukturplan til \$1 billion, og heller ikke den presserende nødvendige Glass-Steagall konkursbehandling af de amerikanske og transatlantiske banksystemer. Hvis man ikke gennemfører et forceret program, opbygget omkring Lyndon LaRouches Fire Love, erklærede hun, vil intet andet virke: USA må gå sammen med Kina, Rusland og andre nationer om byggeriet af Verdenslandbroen, inklusive internt i USA. »Det er økonomien, dumme!«, fremførte Zepp-LaRouche.

Overvej engang det følgende: I løbet af det seneste årti har Kina skabt henved \$10 billion i kredit, og med en voksende del heraf, der kanaliseres til udlandet som en del af Bælte & Vej Initiativet. Ved hjælp af denne kredit har de løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom, bygget henved 22.000 km højhastighedsjernbaner og lanceret planetens mest avancerede, videnskabelige aktivitet inden for områderne rumforskning, fusionskraft osv.

I det samme årti har den transatlantiske sektors (plus Japan) finansinstitutioner udstedt mere end \$15 billioner i akkumuleret »kvantitativ lempelse«, en halv gang mere end det, Kina har udstedt i form af produktiv kredit – angiveligt for at øge bankudlån. Men, i mangel af Glass-Steagall og LaRouches Fire Love, er *intet af dette* gået til produktiv investering. I stedet har vi kollaps inden for infrastruktur og industri; voksende fattigdom og reel arbejdsløshed, en himmelstormende selvmordsrate og dødsrate som følge af narko og alkohol; og en opgivelse af videnskabelig indsats, som det bedst repræsenteres af NASA-missionen.

Dette er den store svaghed i den strategiske situation, understregede Zepp-LaRouche, en svaghed, som LaRouche-bevægelsen kan være med til at udbedre ved at få den amerikanske befolkning til at fokusere på de nødvendige løsninger på sammenbruddet, ligesom det lykkedes os at gøre med den nylige New York-konference om »Mad for Fred og Tanker«. Nu må de nødvendige infrastrukturprogrammer komme i gang, og kredit til udvikling må begynde at strømme.

Wall Street og City of London vil ikke synes om det. Men det vil alle andre.

Foto: Præsidenterne Trump og Macron taler på en fælles pressekonference i Paris, Frankrig, 13. juli, 2017.

Dr. Patrick Ho fremsætter MERCİ genopbygningsplan for Mellemøsten og Nordafrika

11. juli, 2017 – Dr. Patrick Ho, viceformand og generalsekretær for Kinas Energifond Komite (CEFC), har fremsat en betagende mulighed for at vende krigens, fattigdommens, sultens og sygdommens æra, der i århundreder har forbandet Mellemøsten og Nordafrika (MENA). Forslaget, der bærer navnet MERCİ (Middle East Reconstruction Initiative), blev præsenteret på to internationale konferencer i sidste uge. Den 6. juli præsenterede han forslaget for Landbrugskonferencen for Bæredygtig Udvikling i FN. Denne begivenhed blev sponsoreret af CEFC, en FN-NGO, som han er leder for, sammen med Shenzhen Dasheng Landbrugsgruppe-konglomeratet, og FN-ministeriet for Økonomiske og Sociale Anliggender (DESA).

Dagen efter talte han på Schiller Instituttets konference, Mad for Fred og Tænkning – Kinesisk-amerikansk Landbrugssamarbejde, som hans Kinas Energifond Komite, og Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur, medsponsorerede.

Ho erklærede: »Mena-området, et afgørende omdrejningspunkt, der forbinder Bælte & Vej Initiativets østlige og vestlige økonomiske kredse, er en vigtig forbindelse i Kinas Bælte & Vej

Initiativ (BVI). Mange lande i dette område i særdeleshed er, eller plejede at være, før den kolonialistiske konkurrence om olie og andre resurser, betydelige landbrugslande, såsom Israel, Irak og Egypten.«

Han forklarede, at Syrien plejede at producere 4 mio. tons hvede årligt: 1,5 mio. tons til eksport og 2,5 mio. tons til eget forbrug. Efter års terrorisme og andre militære angreb, producerer de nu kun 450.000 tons, og landets befolkning flygter ud af landet i milliontal. Nogle lande, sagde han, anser den militære overvindelse af terrorisme for at være en løsning, men han påpeger, at, i takt med, at krigen mod terror er vokset fra den første periode, 2001 til 2004, og til den senere periode, 2012 til 2015, er antallet af mennesker, der er blevet dræbt globalt i terrorangreb, steget seks gange. Det bedste håb, fremførte han, involverer »at ændre de underliggende socioøkonomiske vilkår«.

»Formålet med MERCI«, sagde han, »er at identificere måder, hvorpå genopbygningen af Mellemosten kan integreres i rammerne for BVI, at drøfte den rolle, som det internationale samfund, multilaterale udviklingsbanker og den private sektor spiller i genopbygningsindsatsen, og gøre opmærksom på behovet for at nå til politiske og økonomiske løsninger til områdets udfordringer. Landbrugssektoren er det mest relevante udgangspunkt for at fremme dette initiativ.«

Foto: Dr. Patrick Ho.